

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rekopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Grobłowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.00 zł. miesięcznie, 9.00 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.36 zł. miesięcznie, 10.08 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.00 zł., za granicę 9.50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 40.

BYDGOSZCZ, niedziela dnia 17 lutego 1929 r.

Rok XXIII.

W sprawie projektu zmiany Konstytucji.

(Artykuł dyskusyjny.)

W sprawie projektu naprawy Konstytucji złożonego przez Be-Be, otrzymaliśmy poniższy artykuł:

Zarówno z litery jak i z ducha projektu tego jasno wynika, jak dalece kłamliwy był zarzut endecki o antydemokratyczności Be-Be. Jak wiadomo, nawet reakcyjna endecja stała demagogicznie w obronie konstytucyjności zarządzeń i demokratyczności ustroju.

Lewica posunęła się nawet do utworzenia w Sejmie Związku Obrony Demokracji. Uderzenia te trafiły jednak w próżnię. Republikańska i demokratyczna forma ustroju zostaje w całej pełni utrzymana, zasada pięcioprzymiotnikowego głosowania — nie tknięta. Trzeba podkreślić, że nowa Konstytucja jest właśnie **naprawą demokracji**. Jej wprowadzenie zapewni zdrowy rozwój demokracji, zwicznijętej przez poprzedni ustroj sejmowładczego partyjniactwa. Najistotniejszą zmianą Konstytucji w stosunku do władz naczelnych Państwa jest nowa rola **Prezydenta Rzeczypospolitej**.

W tym momencie z całym naciskiem podkreślić należy, że obecnie obowiązująca Konstytucja opracowana została przez Sejm ustawodawczy pod kątem widzenia **wrogięgo stosunku** stronnictw politycznych do marszałka Piłsudskiego, wtedy gdy decydujący wpływ na bieg spraw państwowych miała **endecja**, a lewica szła z nią na kompromis za cenę koncesyj politycznych w szeregu żywotnych dla partij lewicowych spraw. Dlatego w Konstytucji z 1921 r. **poniżono władzę i autorytet Głowy Państwa**, a także i rządu.

Projekt Konstytucji **zapobiega tym zwyrodnieniom życia publicznego**, jakich byliśmy świadkami w okresie przedmajowym. Dotyczy to przede wszystkim sprawy **nietykalności posłów**. Nowa Konstytucja gwarantuje niezależność posła i wolność wykonywania przez niego obowiązków poselskich, ale **nie stawia posłów**, tak jak obecnie, **ponad prawem**. Dlatego Bezpartyjny Blok wprowadził do projektu swego zasady **odpowiedzialności karno-sądowej, karno-administracyjnej i dyscyplinarnej posłów za działalność, nie wchodzącą w zakres wykonywania mandatu**, „chyba że Sejm — jak głosi odpowiedni ustęp projektu — zawiesi postępowanie w stosunku do danego posła na okres kadencji”. Znaczy to, że poseł może być za działalność poza Sejmem pociągany do odpowiedzialności przez ustanowione prawem władze, tak jak inny obywatel, zaś Sejm ma prawo uchwalić zawieszenie postępowania karnego na czas trwania kadencji sejmowej, jeżeli są ku temu poważne przyczyny. W ten sposób rola i władza Sejmu jako jednego z najważniejszych ogniw prawodawczych zostaje w peł-

Mądre pociągnięcie dyplomatyczne ministra Zaleskiego.

Niemcy ogromnie niezadowoleni z jego propozycji zawarcia traktatu o wzajemnej nietykalności granic.

(Własna służba telegraf. „Dz. Bydg.”)

Londyn, 16. 2. W londyńskich kołach politycznych wywołuje wielkie wrażenie ogłoszenie odpowiedzi ministra Zaleskiego na memoriał generała Groenera na łamach tejsze „Review of Reviews”, która w swoim czasie ogłosiła tajny memoriał.

Minister Zaleski polemizuje z zarzutem rzekomych planów zaborczych Polski wobec Niemiec i oświadcza **gotowość zawarcia z Niemcami traktatu**, któryby wzajemnie gwarantował dotychczasowy stan posiadania terytorjum obu państw.

Opinia publiczna w Anglii powoli, ale stale zaczyna się orjentować w istocie stosunków polsko-niemieckich. Do tego zrozumienia przyczyniają się w

znacznej mierze przyjazne dla Polski a obiektywne artykuły cenionego w Anglii publicysty Augura, który wydał teraz książkę na ten temat pt. „Czarny i biały orzeł”... **TL**

Berlin, 16. 2. Cała prasa niemiecka przemilcza artykuł ministra Zaleskiego w „Review of Reviews”. Jedynie „Berliner Tageblatt” podaje z Londynu krótką treść odpowiedzi.

Przy tej sposobności polemizuje redaktor „Berliner Tageblatt” w bezczelny sposób z artykułem, a mianowicie podaje w wątpliwą brak zamiarów zaczepnych Polski wobec Niemiec. „Berliner Tageblatt” rzekomo organ prawdziwych demokratów, żąda od Polski zmniejszenia zbrojeń. **B.**

Rada Ligi rozpatrywać będzie sprawę mniejszości narodowych.

Genewa, 16. 2. (tel. wł.) W związku ze zbliżającą się marcową sesją Rady Ligi, mającej rozpatrywać sprawę mniejszościową, wpłynęły do sekretariatu Rady Ligi dwa wnioski: jeden o u-

regulowanie procedury mniejszościowej, zgłoszony przez przedstawiciela Kanady, drugi p. t. zagwarantowanie praw mniejszościowych, zgłoszony przez min. Stresemana.

10-lecie powstańców wielkopolskich.

Dnia 16 lutego 1919 marszałek Foch wytknął linię demarkacyjną na froncie poznańskim...

Dzień 16. lutego 1919 r. jest ważną datą w dziejach wyswobodzenia Poznańskiego z pod jarzma pruskiego. Bowiem w dniu tym marszałek Foch jako naczelny wódz armii sprzymierzonych, i stowarzyszonych wykreślił linię demarkacyjną na froncie poznańskim między grenszucem a poznańskimi oddziałami powstańcami.

Owym to oddziałom powstańczym zawdzięcza Poznańskie aż po linię Noteci o rok rychlejsze oswobodzenie z pod jarzma pruskiego niż północna część z Bydgoszczą, oraz całe Pomorze.

Jak wiadomo teraz z pamiętników

Dmowskiego, (str. 400 wydania I-go: **Polityka polska i odbudowanie państwa**) on sam przyczynił się do owej długiej okupacji, rzekomo z obawy przed najeźdźcą bolszewickim.

Prasa poznańska w przeważnej części jeszcze zależna od trustu endeckiego przemilcza historyczną **zasługę powstańców wielkopolskich**.

W Bydgoszczy **Koło Powstańców Wielkopolskich** z 1918-19 r. uczci pamięć tego wydarzenia specjalną uroczystością na najbliższym swem zebraniu miesięcznym. **(b)**

Berlin bez węgla.

(Telefonem od własnego korespondenta.)

Berlin, 16. 2. Kastrofalne skutki długotrwałych mrozów dopiero teraz zaczynają się ujawniać w całej pełni. **Mróz wszedł w ziemię na 1,40 m, głębokości i zagraża głównym przewodom wody i gazu.**

Wbrew chęci tuszowania katastrofy

przez większość gazet, panuje **prawie zupełny brak węgla**. Brak jest również kartofli, zamiast których restauratorzy podają **makaron**. Ceny środków żywności gwałtownie poszły w górę mimo zarządzeń prezydenta policji. **B.**

ni utrzymana, natomiast ogranicza się ewentualne, **szkodliwe dla państwa**, wybrki poszczególnych posłów.

Demokratyczność ustroju, uwarunkowana w projekcie Be-Be pię-

cioprzymiotnikowym głosowaniem, została ponadto zagwarantowana zasadą, jaką w tym projekcie jest **obieralność prezydenta przez powszechne głosowanie obywateli**.

Wynika to z zasady, że **źródłem**

władzy w Rzeczypospolitej Polskiej jest naród, — jak prawem naczelnym — dobro państwa.

Prezydent, narówni z Sejmem i Senatem, czerpie swą władzę wprost z tego źródła, jest **naczelnym regulatorem współpracy rządu i Sejmu**. W wypadku nieporozumienia między temi dwoma organami, wyrażającego się w formie votum nieufności Sejmu dla rządu, Prezydent, kierując się dobrem państwa, rozstrzyga, czy ma odwołać rząd, czy też zarządzić nowe wybory dla lepszego zapoznania się z opinią kraju.

Istota **rozszerzenia władzy prezydenta**, obieralnego przez cały naród, polega w nowej Konstytucji na **prawie bezpośredniej ingerencji** jego w działalność organów państwowych, a więc: mianuje i odwołuje rząd, zwołuje, odracza, zamyka lub może nawet rozwiązać sejm i senat, mianuje sędziów i t. p.

Prezydent podpisuje ustawy i, mając prawo inicjatywy ustawodawczej, ma również prawo weta zawieszającego. Projektodawcy mieli tu na myśli **nadanie Prezydentowi istotnej władzy**, a nie tylko **reprezentacyjnej**, oraz **rozszerzenie kompetencji** prezydenta w dziedzinie ustawodawczej, nadając mu prawo nietylko formalnego podpisywania ustaw, lecz również zwracania ich Sejmowi do ponownego rozpatrzenia z uwagami przez siebie poczynionemi.

Pewne trudności przy redagowaniu Konstytucji nasunęła **kwesja składania przysięgi przez prezydenta**. Jak wiadomo, dotychczas prezydent składał przysięgę wobec Zgromadzenia Narodowego, to jest wobec połączonego Sejmu i Senatu. W myśl postanowień projektu Be-Be, według którego prezydent obierany jest przez powszechne głosowanie, czyli przez cały naród, przysięga odbywać się musi gdzieindziej, dlatego wybrano **kościół katedralny** w Warszawie lub innym mieście.

Niewątpliwem dobrodziejstwem, stanowiącym bezwzględny dowód demokratyczności projektu naszego, jest poraz pierwszy do Konstytucji wprowadzony **oddzielny punkt o ubezpieczeniach społecznych, o opiece nad pracą młodocianych, kobiet, nad emigracją i t. d.** Jest to podkreśleniem Konstytucji tendencji do rozwoju i udoskonalenia naszego ustawodawstwa społecznego, którego ramy i szybki rozwój wysuwa nas w tej dziedzinie na **pierwsze miejsce w Europie**. Jest to istotnym dowodem troski o dobro obywateli, w przeciwnieństwie do **pseudoradykalnej frazeologii stronnictw lewicowych**, które w swej pracy parlamentarnej nie wykroczyły poza ramy obietnic.

W sprawie stosunku **władzy wykonawczej do ustawodawczej** zachowana zostaje **odpowiedzialność rządu wobec Sejmu**, z tą jednak poprawką, że votum nieufności dla rządu lub dla poszczególnych ministrów wymaga t. zw. **kwalifikowanej większości**, t. j. przeszło połowy ustawowej liczby posłów. Pamiętne są fakty, kiedy kluby poselskie, liczące tylko kilkunastu posłów tworzyły

„języczki u wagi“ i decydowały o uchwaleniu lub odrzuceniu sprawy zaufania do rządu lub też do poszczególnych ministrów.

Nowa Konstytucja wyklucza przypadkowe większości, dzięki czemu rząd ma możliwość pracy, niezależnej od widzimisię poszczególnych posłów.

Ważną w tym względzie jest rzecz, że nowe uprawnienia prezydenta wprowadzają niezbędny w państwie czynnik, który wiąże władzę ustawodawczą z wykonawczą, regulując ich wzajemny stosunek, bowiem z jednej strony ma inicjatywę ustawodawczą i prawo weta, z drugiej — mianuje i odwołuje rząd.

Inowacją w nowym projekcie jest również uzupełnienie **obicjalnego senatu przez 50 senatorów**, zamianowanych przez prezydenta, który, nie zapominamy, **wybrany jest przez naród**. Liczba ta stanowi 1/3 ogólnej liczby senatorów. Jest to uwzględnienie potrzeb naszego życia społeczno-gospodarczego, jednakże wobec stosunkowo prymitywnego stanu organizacji społecznej, zdecydowano się raczej na system mianowania przez prezydenta 50 przedstawicieli zrzeszeń społeczno-gospodarczych i kulturalnych, aniżeli na obieralności 1/3 senatorów przez te zrzeszenia.

Nowa Konstytucja przewiduje **prawo wyborcze czynne i bierne dla wojskowych**. Podkreślić tu należy, że Konstytucja ta ustala wiek wyborczy — 24 lata, czyli że **odbywający służbę wojskową, jak wiadomo w 21 roku życia de facto udziału w głosowaniu nie biorą**, natomiast biorą udział tylko **wojskowi zawodowi**. Miano tu na myśli **poprawienie zasadniczego błędu dawnych państw zaberczych**, które celowo wprowadzały oderwaną od społeczeństwa **zawodową kastę wojskową**, i wprowadzenie **ściślejszego zespolenia armii z narodem**, wychodząc m. in. z założenia, że w warunkach życia współczesnego wojnę prowadzi nie tylko armie w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz całe narody.

Możność wykonywania władzy w państwie jest jedną z przewodnich myśli projektodawców nowej Konstytucji, która reguluje zasadniczo stosunek społeczeństwa do rządu. Między innymi projekt **Be-Be zwiększa atrybucje, związane ze stanowiskiem prezesa Rady Ministrów**. Wpłynąć ma to dobitnie na możliwość wykonywania władzy w państwie, a więc i stabilizację władzy, niezbędną dla dobra ogółu i podnoszącą wobec zagranicy autorytet państwa, w którym prawo sprawne jest wykonywane.

O zaopatrzenie w węgiel większych ośrodków miejskich.

Warszawa, 16. (tel. wł.) Premier Bartel konferował z min. Kühnem w sprawie zaopatrzenia większych ośrodków miejskich w węgiel i usunięcia zatorów śnieżnych na liniach kolejowych. W konferencji wzięli udział dyrektorzy poszczególnych departamentów min. komunikacji. Dyrektor Frank otrzymał instrukcję skierowania pociągów z węglem do miejscowości zagrożonych brakiem węgla. Dyr. Ciechanowiecki zajęmie się uruchomieniem linii dla ułatwienia transportu.

Port w Gdyni uruchomiony — port gdański nieczynny.

Gdynia, 16. 2. (tel. wł.) Port, dotychczas nieczynny z powodu zamrznięcia, został uruchomiony całkowicie. Wielki łamacz lodów szwedzki o sile 636 koni, wezwany z Sztokholmu, oczyścił wejście i baseny zewnętrzne. W porcie stoi 20 okrętów, kilka załadowanych, ale kapitanowie, wobec niepewnej sytuacji na morzu, wolą nie opuszczać portu.

W Gdańsku gruba powłoka lodowa zamyka wejście do portu. 110 statków czeka na wyjazd.

Kaliflora

pastę do zębów
proszek do zębów

Wyrób Krajowy!

Do nabycia
w aptekach, drogerjach
i perfumeriach.

Komu wierzyć?

Przyjaciele Trockiego twierdzą, że przebywa on w Konstantynopolu. — Rząd sowiecki twierdzi, że jeszcze nie wyjechał z Rosji.

Wiedeń, 16. 2. (tel. wł.) Od dłuższego czasu oczekiwany rosyjski przywódca partii opozycyjnej Trocki, przybył na pokładzie statku „Ilicz“ do Konstantynopola. Trocki przybył pod innym nazwiskiem. Jest on bardzo chory. Nie wiadomo jeszcze, dokąd zostanie przesiedlony.

Przypuszczalnie do Niemiec, lub — południowej Francji.

Berlin, 16. 2. Tutejsi przyjaciele Trockiego otrzymali depeszę z Konstantynopola, w której Trocki osobiście zawiadamia ich, że przybył tam w dniu 13 lutego wraz z żoną i synem. B.

W Buenos Aires płoną składy nafty.

Buenos Aires, 16. 2. (tel. wł.) Już drugą dobę płoną składy nafty, należące do rządu. Pożar jest coraz większy; ogień przetrzuca się już na sąsiednie magazyny. W jednym z takich magazynów splo-

nęło przeszło 1000 samochodów, wartości półtora miliona dolarów. Wszelkie wysiłki celem ugaszenia pożaru są beznadziejne.

O zmianę nazwisk

hańbiących, ośmieszających i nie liczących z godnością człowieka.

Warszawa, 16. 2. (tel. wł.) Sejmowa podkomisja administracyjna obradowała w ciągu 4 posiedzeń nad wnioskiem w sprawie zmiany nazwisk hańbiących, ośmieszających i nie liczących z godnością człowieka. Przyjęto projekt

ustawy, według której zmiana wspomnianych nazwisk przeprowadzona będzie w trybie uproszczonym, a dla osób niezamożnych przeprowadzona o na będzie na rzecz skarbu państwa.

Kronika telegraficzna.

Berlin, 16. 2. (tel. wł.) Na miejsce ustępującego na własną prośbę prezesa trybunału Rzeszy dr. Waltera Simonsa mianował prezydent Rzeszy dotychczasowego dyrektora departamentu ministerstwa sprawiedliwości dr. Ernesta Bumke. B.

Termin wyborów do sejmu śląskiego.

Warszawa, 16. 2. (tel. wł.) Sejm śląski nie uchwalił ordynacji wyborczej. Dlatego projekt obecnie przedstawiono prezydentowi do zatwierdzenia. Prezydent posiada 45 dni czasu na rozważenie rządu zaś wyznaczyć może termin wyborów 75-dniowy od dnia ogłoszenia ordynacji wyborczej. Według prawdopodobności, termin wyznaczony będzie na 2-go czerwieca.

Nowi emeryci wojskowi.

Warszawa, 16. (tel. wł.) Ogłoszony Dziennik Pers. M. S. Wojsk. zawiera długą listę nowych emerytów. Są to oficerowie, którzy na podstawie nowel do ustawy emerytalnej, przeszli w stan spoczynku o 7 lat wcześniej, niż przewidują przepisy pragmatyki oficerskiej. Ogółem rzeszło w stan spoczynku 200 oficerów w rangach od porucznika do pułkownika.

Major m. Milwaukee w Warszawie.

Warszawa, 16. 2. (tel. wł.) Do Warszawy przybył major miasta Milwaukee w St. Zjedn. Na dworcu witali go: delegat izby polsko-amerykańskiej Pankiewicz i delegat magistratu Szyman.

Oslawiony Lukashek znów na widowni.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 16. 2. „Vossische Zeitung“ donosi z Wrocławia, że na miejsce ustępującego Proskiego — nadprezycjenta prowincji górnośląskiej ma zostać mianowany osławiony Lukashek, obecny prezydent miasta Zabrze.

O osobie nowego nadprezycjenta zadczyduje przyjdum partii centrowej, którą w ostatnich czasach coraz bardziej staje się antypolską. B.

„Gwiazdo spadająca“...

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 16. 2. W związku z hecą antypolską uprawianą ostatnio przez nacjonalistyczną „Deutsche Allgemeine Zeitung“ i skonfiskowaniem tej gazety w Katowicach, pisze dzisiaj „Deutsche Allgemeine Zeitung“, że Polska **boi się prawdy**. Dzisiejszy numer tej gazety zawiera stek dalszych oszczerstw i napaści na Polskę. B.

Dwa lata ciężkiego więzienia za kradzież 23-tu złotych.

Katowice, 20. 2. (tel. wł.) W sądzie grodzkim w Rybniku zapadł niezwykle surowy wyrok. Jan Rubik, za kradzież 20-tu złotych skazany został na 2 lata ciężkiego więzienia, gdy prokurator żądał tylko trzech miesięcy. Wyrok ten wywołał wielkie poruszenie w sferach prawniczych.

Niebezpieczeństwo powodzi.

Z Krakowa donoszą: W związku z ewentualną nagłą zwykłą temperatury może nastąpić niebezpieczeństwo powodzi. Warstwa śniegu w województwie krakowskim dosięga obecnie 40 do 80 cm; najwyższy pokład śniegu jest na Podkarpaciu. Powłoka śniegu grubości 40—80 cm przedstawia warstwę wody 80—150 mm.

Nagie topnienie tych pokładów śniegu może spowodować poważną klęskę po-

5-piętrowy dom spłonął w Berlinie.

Berlin, 16. 2. (tel. wł.) W północnej części miasta wybuchł groźny pożar. Spłonął 5-piętrowy budynek mieszkaniowy przy Wolgastrasse. Ogień, powstały w piwnicznej stolarni, wkrótce objął cały budynek. Mieszkańcy nie mogli przedostać się przez płomienie. Wyratowała ich straż pożarna, za pomocą drabin mechanicznych, cztery jednak osoby uległy zacczadzeniu, dwie musiano odwieźć do szpitala.

Panna młoda w drodze do kościoła zmarła na śmierć.

Warszawa, 16. 2. Z Piotrkowa donoszą: Mimo śnieżnej zadyмки i przejmującego mrozu, Marjana Malinowska i Józef Kuchar jechali saniami z Michałowa na ślub do kościoła w Piotrkowie.

Tuż pod Piotrkowem pan młody zapytał o coś narzeczoną. Malinowska nie odpowiedziała, Kuchar powtórzył pytanie, gdy zaś i tym razem nie otrzymał odpowiedzi, wysunął głowę z kołnierza i spojrzał na narzeczoną. Siedziła z przymkniętymi oczyma i trupio bladą twarzą.

Zatrzymano sanie. Malinowska była nieprzytomna. Druhny próbowały ją przywrócić do życia, jednak wszystkie wysiłki okazały się bezskuteczne. Malinowska zmarła na śmierć.

Korowód weselny zawrócił. Do domu oca nieszczęśliwej narzeczonej przywieziono już skostniałe zwłoki córki.

Na Wileńszczyźnie spadł meteor.

W Wilnie zaszedł zajmujący wypadek rzadko notowany. Mianowicie między 12—1 w nocy na niebie zajaśniała błyskawica i dała się słyszeć silna detonacja. Zachodzi tu wypadek upadku meteorytu, który według ostatnio nadeszłych wiadomości spadł w rejonie pogranicza polsko-litewskiego, mianowicie w powiecie wilkomirskim w pobliżu Ucian koło wsi Smolwy. Meteor ten był wyjątkowo duży.

Nieszczęśliwy wypadek na stacji Jarocin.

W dniu 12 bm. na stacji kolejowej w Jarocinie dostał się pod koła wagonu Ignacy Skrzypczak, przetokowy, któremu koła zmiażdżyły 3 palce u prawej nogi.

Nagła śmierć listowego.

Listonosz Słomiński z urzędu pocztowego Kościerzyna w drodze do Szarloty zasnął nagle i upadł na śnieg. Zanieśiony przez przechodniów do domu wkrótce potem zmarł.

Sprzedaż wódki w Ameryce pod okiem policji.

(n) Specjalna komisja kryminalna w Chicago, która tym razem nie dała się przekupić, ustaliła, że w Chicago istnieje 7 tysięcy prywatnych „salonów“, które prowadzą tajną sprzedaż piwa i wódki w prywatnych mieszkaniach, oplacając rocznie 10 milionów dolarów za „protekcję“ prohibicyjną dzielnicowym politykiem.

Stosunki skandaliczne w Ameryce, które z każdym dniem przynoszą nowe dowody **sprzedawności urzędników**, doprowadziły do tego, że koncern wydawniczy Hearsta wyznaczył 25.000 do-

larów nagrody za najlepszy projekt zwalczania pijaństwa bez pomocy ustawy o prohibicji.

Komisja śledcza w Chicago, która stosunki badała skrupulatnie przez trzy miesiące, wykryła, że istnieje tam potężny syndykat pośrednictwa w udzielaniu łapówek. Na czele tego syndykatu stoi pewien bardzo wpływowy republikanin, którego **tknąć nie śmia**. Nazwiska pośredników, którzy od każdego tajnego szynku dawali urzędnikom po 100 do 200 dolarów miesięcznie, również nie zostały ogłoszone.

Przegląd religijny i społeczny.

Triumf prawdy i sprawiedliwości.

Dzień 11 lutego 1929 pozostanie ważną datą w historii Kościoła katolickiego. W tym dniu „Osservatore Romano” opuścił poraz pierwszy na stronie tytułowej napis: „Unicuique suum — Non praevalent” Oddać każdemu swoje. — Nie przemogą. Istotnie zamiary masonerji dzwoniącej ręką Cavoura na pogrzeb Kościołowi, nie przemogły. **Zwycięstwo odniosła sprawiedliwość i prawda.** Zagrabione „patrimonium St. Petri” zostało zwrócone właścicielowi w formie, na jaką sam się zgodził. I to jest pierwszy powód do radości, dla wszystkich tych, którzy walczą w obronie prawdy i słuszności z chwilową przemocą fizyczną i „konstelacją” wypadków. Veritas vincit.

Ale są jeszcze inne powody. Masonerja i inne bezreligijne partie, które rzuciły Italję aż do czasów Mussoliniego, chciały pokazać światu, iż tzw. papież jest sobie najzwyczajniejszym biskupem miasta Rzymu, tak samo poddanym prawu państwowemu jak każdy inny obywatel. Masonerja francuska, angielska itd. przyklasnęła tej myśli i poparła ją wszelkimi siłami. Ten, co ongiś rozdawał korony cesarzom i królom, miał zamknięte wejście na salę obrad międzynarodowych, gdzie przyjsz mógł pierwszy lepszy komisarz komunistyczny. Był czas (około r. 1900), że przy Watykanie pozostało trzech ambasadorów obcych państw... Mimo wszystko jednak „biskup Rzymu” był zawsze czemś daleko więcej, niż zwykłym biskupem. Był nadal głową Kościoła. Głosu jego słuchały miliony we wszystkich stronach świata. Za pozbawienie go wolności nie zawahał się On — choć sam bezbronny — rzucić klątwy na króla, z wojskami na sąsiednim wzgórzu obozującego. **W proteście swoim i w więzieniu swoim był wielki.** Był dalej **Namiestnikiem Chrystusa na ziemi.**

Dzisiaj nadszedł czas, kiedy tej najw. szszej władzy duchowej na ziemi zwrócono symbol **widzialny niezależności.** Bo takie znaczenie ma „suwerenność państwowa” Papieża. To tak, jak naród

polski, który i w czasie niewoli był narodem i miał swoją odrębną kulturę, ale widzialną koronę niepodległości przywrócił nam dopiero traktat wersalski.

Trzeci powód radości z podpisania umowy między Stolicą Apostolską a Italją, to **wzmocnienie potęgi moralnej Kościoła.** Wśród ogólnego chaosu religijnego na świecie, wśród namiętnych dysput w angielskich izbach nad „Prayer Book”, wśród całkowitego rozbitcia cerkwi rosyjskiej i rozproszkowania wyznań protestanckich, wśród walk namiętnych w łonie Islamu, skromny następca rybaka galilejskiego, famulus famulorum Dei (sługa sług Bożych) sam jeden dziś pokazuje się światu **jako opoka, niezależna, suwerenna i parzująca swoją niezależnością innym.** Nie pod kierownictwem partij politycznych albo takiego lub innego rządu obradować będzie najbliższy **Sobór powszechny,** ale pod wodzą Chrystusowego Klucznika.

Jak zapowiadają telegramy z Rzymu, Ojciec św. ma wydać na Wielkanoc encyklikę z dołączonym tekstem umowy z rządem włoskim w sprawie zakończenia „kwestji rzymskiej”.

Po czem poznać wielkiego człowieka?

Jeden ze znakomitych mężów stanu Italji Fr. Crispi, widząc niesłychane trudności, jakie wylaniały się w czasie jego pertraktacji z Leonem XIII co do kwestji rzymskiej, powiedział te słowa: **„Największym genjuszem politycznym Italji będzie ten, kto potrafi rozwiązać sprawę stosunku naszego państwa do Stolicy św.”**

Istotnie sprawa rzymska stanowiła prawdziwy węzeł gordyjski pod względem prawnym i politycznym. Z jednej strony nieprzejednane stanowisko Ojca św., który za żadną cenę nie mógł zgodzić się na zależność i kontrolę swych czynności przez rząd jakiegokolwiek państwa, z drugiej strony teorie o suwerenności narodu, o absolutnem panowaniu grupy państwowej na danem terytorjum, zdawały się przesadzać na zawsze możliwość rozwiązania konfliktu. A jednak znalazł się sposób. Wymyślił go ludzie. Oczywiście ani Mus-

Mity i wesoty!

Shampoo Elida jest tak łagodnym środkiem do pielęgnacji włosów, że nawet delikatne włosy dziecięce stają się przy jego zastosowaniu jeszcze bardziej miękkie i puszyste.

Shampoo Elida w opakowaniu niebieskiem — dla wszystkich.
Shampoo Elida à la camomille w opakowaniu złotem — dla blondynek.

SHAMPOO ELIDA

solini, ani Pius XI nie działali sami, ale oni kierowali obradami, decydowali w wątpliwościach, nadawali zwrot wypadkom. Sądząc po mało nam zresztą znanem zachowaniu się tych dwu ludzi, jako polityków, możnaby powiedzieć, że pierwszą cechą człowieka wielkiego jest

umiejętność wzniesienia głowy ponad fale panujących opinii, poglądów i przesądów.

Sądy umiejętności taka możliwa jest bez potężnej wiary w istnienie Boga, jako normy wszelkiej prawdy i sprawiedliwości? Manya przekonanie, że nie-

Bolesław Koreywo.

50)

Zezowate sumienie.

Powieść współczesna.

(Dokończenie).

— Co za przypuszczenie... — uśmiechnął się smutnie Kubicki: czy nie dałem panu na to wystarczającego dowodu? Jestem jej ojcem i zwalnięm pana od danego mi wówczas przyrzeczenia co do utrzymania tego szczegółu w tajemnicy przed Helą. Lecz to nie jest wszystko... Nie chcąc mieć na sumieniu jeszcze jednego grzechu, przybyłem tu, aby przygotować was do konieczności waszego rozwodu... Musicie się rozstać, rozumiesz pan? Małżeństwo wasze jest nielegalne...

— Jak pan śmiesz mówić coś podobnego! — krzyknął Krechowicki, zrywając się z fotela i uderzając pięścią o stół.

— Wiedziałem, że wiadomość tę odczujesz pan boleśnie... — odparł spokojnie tamten: niestety jednak to co mówię jest prawdą. Nie miałeś prawa pojąc Heli za żonę, gdyż jesteś jej rodzonym wujem. Matką Heli była twoja siostra — Aniela... Wiedziałem, że zażadasz dowodów, więc oto masz!... Czy znane jest tobie to pismo? Jeśli nie — treść jego będzie dla ciebie też wystarczającym dowodem... — mówiąc to sięgnął do kieszeni i wyjąwszy z niej wypłowiałą od czasu kopertę rzucił ją na blat stołu.

Krechowiecki doznał w tej chwili wrażenia, jak gdyby jakieś robactwo zaczęło pełzać mu po zwojach jego mózgu, wywołując mdławo laskoczący ból głowy.

Dech mu w piersi zaparło i uczył siłą, ogarniającą cały jego organizm. Drżąc, prawie bezwładną ręką się-

gnął jednak po kopertę, otworzył ją i wpił się gorączkowo świecącymi oczyma w treść pisma.

W miarę jego odczytywania siły coraz bardziej go opuszczały i wreszcie opadła bezwładnie jego ręka, z której bezszelestnie wyslizgnął się na podłogę list jego rodzonej siostry, pisany do Kubickiego. Treść tego listu, szczegółowo poruszająca różne momenty z życia rodziców doktora i wogóle całego ich rodzeństwa, potwierdzała bez żadnych wątpliwości, że to, co mówił przed chwilą Kubicki, było niezaprzeczną prawdą. Przymknął oczy i odrzuciwszy wtył głowę zamarł w bezruchu.

Gość spojrzął ze złośliwym triumfem w pobladłą twarz Krechowickiego i dorzucił zgrzytliwie:

— A oto jako dowód dodatkowy jest jeszcze ta fotografia... — sięgnął znów do kieszeni i rzucił na kolana Krechowickiemu fotografię, będącą drugim egzemplarzem posiadanej przez doktora podobizny jego siostry, którą tamten pokazał Kubickiemu w dniu pierwszej wizyty jego w ich domu.

Krechowiecki z trudem otworzył ciężące mu powieki i spojrzął na fotografię, doznając w tym momencie ponownego spazmu sercowego.

Chciał odpowiedzieć coś Kubickiemu, lecz przez kurczowo ściśnięte szczęki nie mógł wydobyć ani jednego wyrazu.

Obaj zajęci swą rozmową nie dostrzegli, że już przed paru minutami rozchyliły się kotary buduaru i w ich cień stanęła Hela, hamująca w sobie podniecenie, nakazując jej w tej chwili rzucić się na Kubickiego i wpić się mu paznokciami w te nienawistne oczy, spoglądające z szyderstwem i okrucieństwem sępa na zdruzgotaną przezeń moralnie ofiarę w postaci jej ukochanego męża.

— Nie chcąc narażać was na bardziej głośny i kompromitujący was skandal, przybyłem właśnie, aby poradzić wam zawczasu, Lyście jaknajrychlej prze-

prowadzili proces rozwodowy... — wycedził Kubicki przez zęby, wświdrowując się cynicznym spojrzeniem w twarz doktora.

W tej chwili obejrzał się zdumiony i powstał raptownie, dostrzegłszy zbliżającą się ku niemu sztywną postać Heli, przesywającą go wzrokiem nienawiści i pogardy.

Sklonił się przed nią, nie mogąc się zdobyć na żaden wyraz powitania.

Usłyszawszy szmer jej kroków rozwarł też oczy Krechowicki i ledwie dosiężalnym głosem wyszeptał:

— Helu, pociś tu weszła? Odejdź, nie powinnaś słyszeć tego...

— Słyszałam wszystko!... — zawołała ostro: i dziwię się, że ten totur ośmiela się jeszcze tkwić w tej chwili tu i paścić się czelnie nad tobą. Idź pan precz!... — krzyknęła nakazująco, wskazując Kubickiemu drzwi.

— Heliu! Co mówisz? Na Boga, przecież to twój ojciec!... — wyszeptał doktor zgnębany.

— Tak, panie doktorze, — dorzucił Kubicki sceptycznie: doczekałem się stojąc nad grobem tego, iż rodzona moja córka chce wygnąć mnie za drzwi...

Spazmatyczny śmiech wydarł się z gardła Heli i krzyknęła ponownie, trącąc panowanie nad sobą:

— Więc pan, uważając za słuszne przyznawać się w tej chwili do tego, iż jesteś mym ojcem, byłeś tak podły, że wiedząc o łączącym nas z Jankiem pokrewieństwie, nie powiedzieliście nam tego przed ślubem, a czynisz to dziś po niewczasiel... Zrozumiałe są dla mnie pobudki, jakimi się powodujesz. Pragniesz zdruzgotać szczęście nasze! Pragniesz zemsty, nikczemniku!... Współczucie twoje i skrusza są tak samo prawdziwe, jak prawdziwe było w tobie uczucie ojcostwa wówczas, gdy nakazało ci ono szarpać na mnie suknie, gdy byłam u ciebie!... Nie, nie byłeś nigdy, potworze, ani mężem mej matki, ani mym ojcem. Byłeś tylko samcem!... Po-

wtarzam ci, idź precz stąd! — zawołała tupiąc nogą i ponownie wskazując Kubickiemu drzwi.

Nie ruszył się jednak i odwracając się od Heli spojrzął zagadkowo w kierunku siedzącego w milczeniu Krechowickiego.

Hela też spojrziała na męża i jakby pchnięta nadprzyrodzoną siłą podbiegła doń i pochwyciła w swe dłonie jego bezwładnie opadłą na piersi głowę.

Dyszał chrypliwie, doznając wrażenia, jakie odczuwa człowiek, gdy kula przeszycie mu płuca: oddech uciekał mu z piersi a nabrać do płuc powietrza już nie mógł. Ostatnim wysiłkiem uniósł się na fotelu i niezwłocznie nań opadł z powrotem a szeroko rozwarte źrenice zastygły w odrętwieniu.

— Na Boga! On nie żyje!... Krzyknęła nieprzytomna z bólu Hela, padając ze szlochem na kolana i przyciskając swe usta do zimnych o woskowym odcieniu dłoni męża.

— Tu nie pomogą szloch, córeczko!... — usłyszała nad sobą przyciszony, zgrzytliwy głos Kubickiego: jego rola już skończona, tobie zaś nie pozostaje nic innego, jak rozpocząć karierę diwy filmowej, karierę, na drodze ku której w tak „nikczemny” — powiesz zapewne — sposób niegdyś stanąłem jako przeszkoda. Dziś przeszkód już niema. Filmotwórci Flauma stoją do twej dyspozycji... — zacharzał szyderczo i wyszedł pewnym krokiem, jakby opuszczal ten dom po zwykłej szablonowej wizycie.

Jego zezowate sumienie nawet nie zamęciło mu w tej chwili równowagi ducha napomknieniem, iż jednak nieraz w swem życiu był siewcą fizycznej i moralnej śmierci jednostek uczciwych.

Uznał za słuszne spędzić dziś weselej niż zwykle resztę wieczora w jakimś kabinie.

Bezceństwo triumfowało...

KONIEC.

Tylko człowiek wierzący może być wielki.

Drugą cechą człowieka wielkiego, to żelazna energia umiejąca pociągnąć za sobą decydujące czynniki społeczne w danej grupie. Tajemnica tego powodzenia leży zaś w nieustraszonej obronie prawdy przez daną jednostkę, z zaparciem się wszelkich swoich osobistych interesów. Wtedy prawda przedstawia się ludziom w całym swoim majestacie i sama zmusza do oddania jej hołdu. Pod wpływem tej żelaznej energii u wodza pryskają skorupy tradycji ludzkiej; jak rury wodociągów w czasie prężenia się wody. „Konwenans“ jeden zmienia się na drugi. Jednostronni doktrynerzy zaś, rano jeszcze „nieprzejednani“, w południe widzą, że „to jest dobre, a nawet lepsze“, niż przypuszczali.

Listy pasterskie na wielki post.

„La Croix“ podaje szereg tematów listów pasterskich, ogłoszonych przez biskupów francuskich z okazji Wielkiego Postu. Przegląd tych tematów o tyle jest ciekawy, że wskazuje nam, jakie zagadnienia uważa episkopat francuski za najaktualniejsze we Francji. I tak np. kard. Luçon porusza „konieczność religii w wychowaniu dzieci“, kard. Dubois mówi: „o jubileuszu nadzwyczajnym, na ten rok przypadającym“, kard. Maurin pisze: „o władzy Kościoła i Papieża oraz o obowiązku posłuszeństwa“. Inni biskupi podnoszą kwestję „rodziny w planie Bożym“, „zagadnienie pracy, jej rodzajów i stosunku Kościoła do pracujących“, „obowiązku rodziców względem dzieci“, „szacunek, z jakim winniśmy traktować rzeczy święte i chrześcijańskie“, „znaczenie apostołstwa“, „brak kapłanów“ itd.

Trzeba zaznaczyć, że wśród dziewięćdziesięciu listów pasterskich powtarzają się tego roku najczęściej tematy o wychowaniu dzieci, o obowiązku posłuszeństwa względem Stolicy św. (ze wzgl na Action Fr.) i o tegorocznym jubileuszu.

Z lotu ptaka.

British United Press donosi, że komuniści rosyjscy wydali w ostatnich 10 latach 13 milionów książek o Leninie, wliczając w to liczne nakłady jego włas-

Propaganda trzeźwości i jej skutki.

Tyle antyalkoholowych mów wygłosili, że teraz pragnienia ugasić nie mogą.

nych pism. Dzieła Lenina, jak wiadomo, pełne dziecinnych fantazji chorego mózgu, przetłumaczono na 36 języków.

„Krasnia Gazeta“ pisze, że w pierwszych 10 dniach stycznia br. popełniło w Leningradzie samobójstw 59 osób, w tym 43 kobiety. Z tego 15 w wieku od 16—20, 22 w wieku 21—30, a 6 w wieku 31—40.

Prof. Pizard ogłosił świeżo w Londynie na pewnym zebraniu naukowym, że wedle jego badania słońce traci na minutę 250 milionów ton swej materji. Gotowiśmy uwierzyć temu, zwłaszcza jeśli mrozy nie ustają prędko. Ale co będzie, skoro słońce do połowy kiedyś zmaleje?

Ks. dr. Mirek.

jest kierowany, jak również silną konkurencją ze strony Niemiec i Czech nie tylko pod względem tanioci wyrobów, lecz również dogodnymi i długoterminowymi kredytami.

Przemysł chemiczny

zajmuje się głównie produkcją mydła i innych środków do prania, perfumerji i artykułów kosmetyczno-farmaceutycznych. Zatrudnia on około 400 pracowników na całym Pomorzu i stwierdzić należy, że wykazuje małą stosunkowo żywotność głównie z powodu braku kapitału na rozwinięcie swej ekspansji. Na eksport nie pracuje zupełnie i przeciwnie uskarża się na silną konkurencję zagranicznych wyrobów.

Przemysł gumowy,

reprezentowany przez czołowe przedsiębiorstwo „Pepege“ w Grudziądzu, rozwija się bardzo pomyślnie i zatrudnia około 5000 pracowników, a ostatnio powiększył on swoją produkcję do niebywałych rozmiarów i wyrabia dziennie ca. 30 000 par kaloszy, śniegowców, obuwia sportowego i ludowego, pozatem 2000 opon i dętek rowerowych oraz 200 płaszczy gumowych. Dzięki usiłowaniu tego ruchliwego przedsiębiorstwa, zmierzającym do wytwarzania we własnym zakresie wszelkich półfabrykatów i artykułów pomocniczych wzrosło niewątpliwie w najbliższym czasie tak załoga jej jak i produkcja, która znajduje szeroki zbyt nie tylko w kraju, lecz również i na rynkach zagranicznych. Eksport rośnie stale i obejmuje nieomal wszystkie państwa kontynentu oraz dalekie kraje zamorskie i rozwijałyby się niewątpliwie jeszcze więcej, gdyby nie konieczność zaspakajania zapotrzebowania na rynku krajowym. Przedsiębiorstwo to nie zmierza tylko do powiększenia produkcji artykułów dotychczas wyrabianych, lecz także do fabrykowania zupełnie nowych — przedewszystkiem projektowana jest fabrykacja opon samochodowych. Główną przeszkodą do urzeczywistnienia tego projektu jest nieodpowiednie wykonanie płótna krajowego jak również i ogromne cło, nałożone na płótno zagraniczne. Zauważono też trudności manipulacyjne ze strony urzędów przy sprowadzaniu wzorów, próbek, chemikalijs itp. utrudniają i przedrażają produkcję. Bardzo ciekawą jest geneza powstania

łuszczarni ryżu

na Pomorzu, których mamy dwie, jedną w Gdyni i w Starogardzie. Zatrudniają one razem 100 robotników. Przemysł ten opierający się na imporcie ryżu z zagranicy powstał celem zrealizowania

obrotu uszlachetniającego, czyli że ryż łuszczony miał być reekportowany do krajów skandynawskich i do Rosji. Pokazało się jednakże, że de facto ten reeksport prawie że nie istnieje. Jasnym jest zatem, że dalsze powodzenie i prosperowanie tego przemysłu zależeć będzie w głównej mierze od pomyślnego kształtowania się naszego bilansu handlowego lub też od możliwości reeksportowania ryżu.

Uzupełniając swój referat prezes Czarliński zaznaczył, że kwitnący kiedyś na Pomorzu przemysł wódczany, który wskutek monopolu spirytusowego jest zdany tylko na fabrykację wódek gatunkowych, pracuje w bardzo wąskich ramach i obsługuje głównie rynek lokalny.

Odrębnymi zagadnieniami są sprawa podatków, która nie jest sprawą czysto pomorską, lecz stanowi zagadnienie całego życia gospodarczego w Polsce, oraz sprawa tzw. rentowności produkcji która w każdej dziedzinie gospodarczej uznana być powinna jako konieczność. Nietylko że jest to warunkiem możliwości świadczeń na rzecz skarbu państwa, lecz również i z tego względu, że stanowi ona zarazem klucz do wielkiego zagadnienia przyływu kapitału, co jest znów nieodzownym warunkiem aktywizacji naszego bilansu płatniczego.

Stwierdzono pozatem, że dobrobyt tak przemysłu, jak i całego kraju związany jest z sytuacją ekonomiczną rolnictwa. Niestety prawdy tej nieraz i sami przemysłowcy nie doceniają, uważając, że dobrobyt w przemyśle może iść w parze tylko z niskimi cenami na produkty rolne. Życie dowiodło jednakże, że jednym z najistotniejszych czynników, które wpłynęły na ożywienie obrotów i tranzakcji od końca roku 1926 było wzmoczenie zdolności nabywczej rolnictwa dzięki wyższemu cenom zboża.

Celem wydatniejszego wykazania znaczenia przemysłu i handlu na Pomorzu, p. prezes Czarliński podał dziennikarzom cyfry weksli dyskontowanych w Banku Polskim w Grudziądzu, a mianowicie:

1926 r. na sumę	22 723 000 zł.
1927 r. na sumę	33 842 000 zł.
1928 r. na sumę	61 381 000 zł.

Cyfry te mówią same za siebie i uważamy za zupełnie zbyteczne dodawanie jakichkolwiek uwag.

Najważniejszym zagadnieniem dla stałego rozwoju przemysłu pomorskiego jest niewątpliwie kwestja transportu, a więc taryfowa oraz sprawa uregulowania i usprawnienia komunikacji kolejowej pomiędzy Górnym Śląskiem, Pomorzem i Gdynią. Sprawa ta ma nie tylko doniosłe znaczenie gospodarcze, lecz również jest sprawą polityczną pierwszorzędnej wagi. Szczęśliwe rozwiązanie tego zagadnienia wykażą jasno cyfry przewozu w kierunku Południe—Północ, potwierdzając znakomicie konieczność kierunku tzw. korytarza pomorskiego.

Po meksykańsku...

Londyn, 15. 2. Z Nowego Jorku donoszą o nieudalym zamachu na prezydenta Wenezueli Gomeza. Podczas przejazdu ki samochodowej zaatakowało prezydenta 6-ciu napastników z drugiego samochodu, którzy rozpoczęli strzelanie. W trakcie walki udało się eskortie prezydenta zastrzelić wszystkich napastników. Prezydent Gomez nie odniósł żadnej rany.

Wrzenie panuje również w Meksyku, gdzie po nieudalym ostatnim zamachu na prezydenta Portes Gila przysłano jemu oraz byłemu prezydentowi Callesowi ponownie listy z pogróżkami. W mieszkaniach paru wybitnych przywódców rządowych podłożono bomby, które jednakże nie eksplodowały.

Rozwój przemysłu na Pomorzu.

(Dokończenie).

Do przemysłu na Pomorzu bardzo rozwiniętego, aczkolwiek nie opartego na miejscowym surowcu należy zaliczyć:

Przemysł metalowy

zatrudniający przeszło 1500 robotników. Wyżyskuje on przeciętnie swoją zdolność produkcyjną, nie wykazując jednakże większych zysków. Wynika to głównie z niekorzystnego położenia geograficznego, która to okoliczność zmusza go do uciążliwej konkurencji z innymi fabrykami, położonymi w dalszych częściach Polski, znajdujących się jednak w pobliżu źródeł surowca i materiałów opałowych.

Dzięki inwestycjom i przez lepsze wykorzystanie urządzeń technicznych, produkcja na Pomorzu podniosła się o ca. 15% i wykazuje dość poważny eksport swoich wyrobów, który waha się od 25 do 30% produkcji. Eksport ten kieruje się głównie do krajów bałkańskich (Rumunja i Turcja) oraz do państw bałtyckich i północnych.

Przemysł maszynowy,

zatrudniający do 2000 robotników i produkujący głównie narzędzia rolnicze, rozrósł się w ostatnich latach znacznie dzięki polepszeniu się stanu ekonomicznego w rolnictwie i zdołał wobec tego wykorzystać całą swoją zdolność produkcyjną nawet przy bardzo licznych w ostatnim czasie inwestycjach. Poza rynkiem krajowym, którego opanowanie jest konieczne ze względu na niedopusz-

czenie importu maszyn z zagranicy, przemysł maszynowy pracuje stosunkowo mało na eksport (ca. 10% produkcji) i to głównie celem utrzymania już zdobytych rynków. Eksport obejmuje przeważnie kraje północne, bałtyckie i bałkańskie (Rumunja i Turcja), a w przygotowaniu są rynki południowo-amerykańskie i wschodnio-chińskie.

Najważniejsze trudności obydwoch przemysłów polegają na kosztownym przewozie węgla i surowca z Górnego Śląska, Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego, co go oczywiście stawia w dużo niekorzystniejsze warunki pracy w stosunku do o 5—10% lepiej pod tym względem sytuowanego przemysłu w innych okolicach kraju (Radomskie i Kieleckie).

Znane są starania wyżej wymienionych przemysłów w Ministerstwie Komunikacji o zastosowanie ulgowych taryf strefowych, tak, jak to było już zresztą praktykowane przed wojną przez rząd zaborczy. Usiłowania te dotychczas nie odniosły żadnego skutku, wobec czego przemysł pomorski jest zmuszony do podjęcia skutecznej walki z konkurencją krajową, jak również i do skierowania swego eksportu o ile możliwości przez Gdynię, ażeby w ten sposób wykorzystać swoje położenie przymorskie. (Narazie tonaż naszej floty państwowej jest zbyt nikły, ażeby mógł bezpośrednio wozić wyeksportowaną produkcję polską na dalsze rynki zbytu. Znacznie jej pomnożenie jest zatem konieczne, tembardziej, że wpłynęło to dodatnio na zdobywanie dewiz, gdyż nie będziemy zmuszeni opłacać obcych linji okrętowych). Mały w ostatnich latach stosunkowo eksport przemysłu metalowego i maszynowego tłumaczy się głównie niekorzystnymi warunkami, panującymi w krajach, dokąd eksport ten

FARBULECIE OBUWIE
inne wyroby skórzane
KRAJOWEMI BARWNIKAMI
KOLORYT

Tygodniowy przegląd polityki zagranicznej.

Mowa min. Zaleskiego w komisji senackiej. — Bankierzy radzą o losach Niemiec. — Państwo kościelne wskrzeszone. — Meksyk również na drodze do ugody z Rzymem. — Trocki w Konstantynopolu.

Minister spraw zagranicznych August Zaleski wygłosił w komisji senackiej exposé (tym słowem francuskim określa się sprawozdania ministrów, wygłaszane w urzędowym charakterze dla członków parlamentu). Min. Zaleski podkreślił gotowość rządu polskiego, zakończenia rokowań handlowych z Niemcami.

Osobno w telegramie do redaktora „Review of Reviews” (Przegląd przeglądów) Wickhama Staeda min. Zaleski zapewnił opinie anglo-amerykańską, że w Polsce niema partji, któraby propagowała rozbiór Niemiec.

Wszystkie te zapewnienia pokojowe ze strony Polski nie odnoszą żadnego skutku, gdy chodzi o koła rządzące w Niemczech. Wyrazem nieprzejednanej złości wóbec Polski są artykuły, pomieszczane w pismach republikańsko-demokratycznych, jak „Berl. Tagebl.” i „Voss. Ztg.” oraz „Germania” z powodu rozwiązania sejmiku śląskiego i aresztowania szpiega Ottona Ulitza. Przypominamy, że w czasie plebiscytu Niemcy przyrzekli autonomję krajową Śląskowi, aby tym chytrym sposobem przeciągnąć opinie wyborców na swą stronę. Gdy wielu dało się obalamucić, Berlin nie wypełnił przyrzeczenia. Opolskie nie ma swego sejmiku krajowego, co gorsza, nie dano nawet tych szczupłych praw dzielnicy opolskiej, jakie przewiduje konstytucja pruska dla terenów o ludności narodowo zróżniczkowanych. Oszukawszy swych wyborców, nie mają Niemcy prawa opiekowania się sejmem śląskim. Francja zniósła autonomję alzacką; tym większą anomalią jest zatrzymanie dotąd autonomji Śląska. Gdy w Niemczech aresztuje i więzi się pacyfistów pod zarzutem zdrady stanu, republikańskie organy jakoś z umiarem o tem piszą. A teraz prasa niemiecka za przykładem Stresemanna chciałaby ogłosić wolność szpiegostwa niemieckiego w Polsce. Dlaczego berlińskie pisma nie starają się o uwolnienie duńskiego kapitana Lembourna, zasądzonego na więzienie za to tylko, że otwarcie chciał zebrać informacje o stosunku tajnych bojówek niemieckich do Reichswehry? Obyczajów i moralności politycznej nie będą Niemcy uczyli żadnego narodu, a tem mniej Polaków. Każdy Polak uświadomiony narodowo i politycznie przykłaśnie postępowaniu rządu w stosunku do niemieckiej propagandy antypaństwowej w Polsce, a zwłaszcza na Śląsku.

Uzupełniając zeszyty tygodniowy przegląd należy stwierdzić, że rząd polski odniósł zupełny sukces w Moskwie, gdy na propozycję Litwinowa w sprawie traktatu antywojennego Kelloga zażądał rozszerzenia udziału w protokóle specjalnym na Rumunję i państwa bałkańskie. W ostatniej chwili Lotwa i Estonia nadesłały pełnomocnictwa swym posłom w Moskwie, tak, że ceremonia podpisu, pierwotnie przez Litwinowa ustalona niemal w formie ultimatum na 7 lutego, później odroczone na 8, odbyła się rzeczywiście 9. Temsamem położono kres oszczerstwom niemiecko-bolszewickim o zaczepnych zamiarach polskich na wschodzie Europy, a ustalono stanowisko przodujące moralnie Polski jako czynnika pokojowego.

Beznadziejnie wyglądałyby wszelkie widoki na poprawę stosunków w Niemczech, gdyby nie zmiana w przyjdym pacyfistów niemieckich, gdzie usunięto ludzi tak jawnie oddanych idei odwetu, jak Quidde i hr. Kessler.

W tej chwili uwaga opinji powinna być skierowana na konferencję rzeczoznawców finansowych w Paryżu, zwołaną przez Komisję Odszkodowań, jako organ Traktatu Wersalskiego, niczem komornik czy przymusowy zarządca do wydobycia długów wojennych od Niemiec. Amerykanin Owen Young, przewodniczący owej konferencji, która ma uzupełnić plan Dawesa, ustalony w 1924 r. dla uzyskania spłat długu od

Niemiec. Berlin liczy na to, że w wyniku tych narad osiągnie również zniesienie okupacji Nadrenji, która dotąd jest jedyną gwarancją, że Niemcy dług spłacą. Wiara w uczciwość obecnych władców Niemiec zmalała zupełnie. Niemcy są bankrutem moralnym.

Dnia 12 bm jawnie podpisana została przez Mussolini'ego i kard. Gaspari'ego ugoda między rządem włoskim a Watykanem. Papież uzyskał suwerenność na swem terytorjum watykańskim. Konkordat, wzorowany na tym, jaki Polska zawarła z Watykanem, ureguluje stosunki wzajemne między obu państwami.

Ktokolwiek będzie pisał dzieje tej wiekopomnej ugody, będzie musiał z konieczności wspomnieć o Polsce, choćby to był najwścieklejszy wróg Polski. Ugoda Mussolini'ego z Rzymem wpłynie niewątpliwie łagodząco na stosunki wewnętrzne w Polsce o tyle, że bardzo

drażliwe sprawy, jak np. ślubów cywilnych, które roznamietniają gorące umysły w Polsce, załatwiane zdaje się we Włoszech kompromisem, który zapewne znajdzie zastosowanie w Polsce.

Z Meksyku równocześnie donoszą, że prezydent Portes Gil, na którego urzędzono w tych dniach zamach nieudany, skłania się również do ugody. Polska i Rzym Mussolini'ego zapewne oddziałują tak dobrze.

Zagadka dookoła osoby Trockiego została rozwiązana. Przybył on całkiem chory drogą morską do Konstantynopola. Tak mniej więcej w połowie ziszcilo się opowiadanie z przed kilku laty, zamieszczone w prasie warszawskiej. Przewidywano, że Trocki na stare lata stracił łwi pazur, zamieszka w dzielnicy żydowskiej Warszawy i będzie się trudnił jakimś handelkiem, wieczory wypełniając gawędami o swej przeszłości.

A. P. B.

Módlmy się, aby

naszej dostojnej Konstytucji

tak nie zreformowano!

Jak opozycja warcholi?

Sprawa Roja - Kościalkowski będzie obfitować w polityczne trupy. — Robota, którą każdy potępił musi. — Po czyjej stronie słuszność.

(Od własnego korespondenta).

Warszawa, 15. lutego.

Sprawa Kościalkowski-Roja jest tylko ścięzionem polem szachownicy sejmiku, przeniesionem w ramy komisji wojskowej. Aczkolwiek przewodniczący nadmienionej komisji, p. poseł Kościalkowski, jest zdrow na ciele i umyśle, zwołał jego zastępcę, emerytowany gen. Roja, posiedzenie w sprawie zmiany artykułu procedury karnej wojskowej... Za plecami inicjatora niezwykłego kroku, członka związku chłopskiego, stanęła P. P. S. no i — oczy przecierajcie — „narodowcy” p. Trąpczyńskiego. W liście do marszałka Daszyńskiego uznał poseł Kościalkowski posunięcie Roja za bezprawne. W odpowiedzi zaznaczył Daszyński, że Kościalkowskiemu przysługuje prawo odwołania posiedzenia, zarządzzonego w sposób niezwykły, jednakże bezpośrednio zainteresowany nie skorzystał z wyjaśnienia najbardziej autorytatywnego.

I posiedzenie odbyło się. Mniejsza o nastroje narad, dość przytoczyć przyjęte wnioski. A więc: uznano zebranie za słuszne i przewidziane w regulaminie sejmowym, postanowiono zwołać następnę na 20. lutego i umieścić w jego porządku dziennym głosowanie nad propozycją wyrażenia wotum nieufności Kościalkowskiemu i sprawozdanie z inicjatywy Klubu narodowego w kwestji zmiany artykułu procedury wojskowej.

Po podobnie ostrem przebiegu narad wyszedł poseł Kościalkowski — jak mó-

wią — ze skóry i to bardzo oględnie nawet subtelnie-honorowo. W liście do biura sejmiku prosił o zawiadomienie członków komisji wojskowej, że wobec uchwalenia na nielegalnym zebraniu wotum nieufności przez dwudziestu posłów zwołuje komisję na dzień 20 lutego, aby się wypowiedziała co do owego braku zaufania.

Równocześnie oświadczył Kościalkowski kilku dziennikarzom, że niepodobna posadzać go o lekceważenie woli sejmiku. Ani większość członków komisji, ani marszałek Daszyński, ani p. Roja nie odnieśli się do niego z jakimkolwiek żądaniem. Życzenie zaś, wyrażone przez posła Trąpczyńskiego, można było traktować wyłącznie jako inicjatywę jednostkową lub partyjną, w niczem nie obowiązującą przewodniczącego.

Rozmowa z posłem Kościalkowskim.

(Wywiad „Dziennika Bydgoskiego”).

Nasz wysłannik udał się do prezesa Kościalkowskiego, aby zasięgnąć bezpośrednio informacji o wydarzeniach, oświetlonych w artykule „Pokazywanie rogów”.

Kościalkowski oświadczył: — Na tle ostatnich wydarzeń sejmowych jest fakt zwołania komisji wojskowej niewątpliwie momentem najciekawszym symptomem wytwarzania się w obecnych nastrojach ciała parlamentarnego zanaraczowania umysłów i wkraczania na drogę nieobliczalnych posunięć partyjnych, mogących pociągnąć za sobą daleko sięgające następstwa. Przedwczoraj ukazała się w tej sprawie w jednym z dzienników stołecznych (Przegląd Wieczorny) notatka p. t.: „Po-

Aby zrozumieć odgłosy burzy, trzeba przyjrzeć się aktorom działającym: PP. Roja, Trąpczyński, Liebermann, trzej Automedoni wprzęgnięci w jeden dyszel, są przedstawicielami opozycji przeciw rządowej, dążącej do zgładzenia obecnego stanu rzeczy i zatknięcia na jego gruzach własnej sygnaturki. Poseł zaś Kościalkowski, wiceprezes Klubu B. B. jeden z najczynniejszych twórców dni pomajowych, przedstawiciel ideologii belwiderskiej, jest oczywiście tamtym kością w gardle, którą wykrztusić i wyrzucić należy. Zaczął się tedy szturm do komisji wojskowej, niezmiernie ważnej i z przyczyn ogólnopaństwowych i z powodów jeszcze innych... Na tym terenie, nie bardzo czułym, można za pomocą pchnięcia sztyltem przewodniczącego ugodzić jeszcze i kogoś innego...

Zasługiwałyby istotnie na zbadanie, czy poseł Kościalkowski zaczął poczynać sobie despotycznie i nie chciał zebrać komisji, aby uniknąć różnych drażliwości.

Jeżeli jednak te zatrute pociski, miotane z kołczanu jego przeciwników, okazały się wybujałą fantazją, niema dość słów, do napiętnowania burzycielskiej roboty, wypelzającej z różnych kątów i czepiającej się wszelkich możliwości i niemożliwości, aby tylko iść na całego i utracić — słusznie czy niesłusznie — przeciwnika. Aranżerowie przedsięwzięcia urządzili widowisko, przepojone grubym niesmakiem. Pod obecność przewodniczącego wchodzi jego zastępca w uprawnienia mu nieprzynależne i daje przykład rozkładowych poczyni, kłótni sejmikowej, nie mogącej nikomu wyjść na dobre. Niech kolejno i w innych komisjach podziela podobny przykład, nastąpi niewątpliwie rozsądzenie ducha parlamentaryzmu i ciało nasze ustawodawcze, mające i tak słabe pojęcie o karności, znajdzie się wobec najgorszego gatunku swarów i brania się za lby. Ktoś na tym toku legnąć musi. Jeżeli na posiedzeniu 20. lutego nie znajdzie się dostateczna ilość głosów za puszczaniem w odstawkę p. Kościalkowskiego, co zrobi p. Roja z swojemi sprzymierzeńcami z lewego i prawego skrzydła? Będzie musiał jako emerytowany generał iść w komisyjnie emeryty i przekonać się, że urządzanie nagonek z tak rozbieżnymi żywiołami, jak pepesiaki, i narodowcy, jest trudem niewdzięcznym, nawet ze stanowiska taktycznego... Czy taki, czy siaki będzie wynik kampanji jest już pewnym, że do licznych narad, zadanych parlamentaryzmu, przybyła jeszcze jedna, która nie prędko zabłźnie się.

A. S.

kaz sowieców w Dumie”... Mówi ona, że przewrót w Rosji rozpoczął się od obrad sowietu w gmachu Dumy. Pominęto regulamin, obradowano, bo... chciano. Skończyło się wszystko bolszewizmem.

— Czy Pan Prezes ogranicza informacje do wyjaśnień, zamieszczonych w dziennikach?

— Położyłem już w pismach nacisk na okoliczność zgodności stanowiska mego z obowiązującym regulaminem. O tem więcej nie będę wspominać. Podnieść wszakże należy, że harmonijna akcja pp. Roja, Trąpczyńskiego i Liebermanna godzi już nie tylko w regulamin sejmowy, ale podrywa pojęcie o praworządności w państwie.

A. S.

Arcybiskup lwowski ks. Twardowski przeciw tańcom nowoczesnym.

(KAP) Ks. arcybiskup Twardowski wydał następujący list w sprawie tańców:

„Ponieważ doszło do mej wiadomości, że poważne nawet osoby twierdzą, jakoby miał odwołać czy zmienić zakaz tańców, przeto powtarzam to, co napisałem przed dwoma laty w liście pasterskim i co już kilkakrotnie przypominałem.

„Z mocy mego urzędu, jako stróż moralności archidiecezji lwowskiej, uważam za obowiązek sumienia ponownie wystąpić przeciw wszelkim zabawom i tańcom, które naruszają zasady moralności katolickiej. Z całym zwłaszcza naciskiem odnawiam wydany przez Namiestników Chrystusowych Benedykta XV i Piusa XI, a przez cały Episkopat Polski i ks.ks. Biskupów innych krajów, zaś w naszej archidiecezji przez ś. p. Ks. Arcybiskupa Bilczewskiego i przenieśmnie ogłoszony zakaz nowych tańców, przyczem wyjaśniam, że nazwą „nowe” obejmują tańce międzynarodowe, które w czasie wojny i po wojnie u nas się przyjęły (foxtrot, onestep, shimmy, charleston itp.). Tańce takie zakazane są już przez samo Prawo Boże, bo i same są grzeszne i do grzechu zwyczajnie prowadzą. Nie może więc na nie pozwolić żaden biskup lub kapłan katolicki i ci, którzy się na takie pozwolenie powołują, najczęściej albo źle są poinformowani, albo nawet świadomie innych w błąd wprowadzają, jak to już niejednokrotnie stwierdziłem. Osobom obojga pici, które się do tego zakazu nie zastosowały i nie żałują za to, ani nie przyrzekają szczerze poprawy, mają kapłani odmówić rozgrzeszenia; nadto osoby, znane ogólnie w parafji z przekraczania tego zakazu, nie mogą być członkami bractw i stowarzyszeń katolickich.

Rozumie się samo przez się, że zakaz powyższy obejmuje i przyszłe tańce, o ile one będą wykazywały przeciw przepisom katolickiej moralności”.

(List pasterski z 2-go lutego 1927 r. str. 6)

Zakaz ten już od dwóch lat ogłoszony jest u drzwi wszystkich kościołów naszej archidiecezji i obowiązuje bez żadnej zmiany nadal, a wszelkie, niezgodne z powyższymi słowami, objaśnienia należy uważać za fałszywe.

Mord na tle zemsty osobistej.

We wsi Zakrzówek w powiecie janowskim został zamordowany 48-letni Walenty Cieśla. Morderstwa dokonano na tle zemsty osobistej, zadając ofierze tępem narzędziem kilka ran tłuczonych w głowę i nogi oraz głęboką ranę kłutą w prawą nogę. Sprawcą dokonanego morderstwa był 27-letni Wiktor Toporowski, mieszkaniec wsi Zakrzówek. Mordercę aresztowano.

Głos niemiecki o Wilnie i Kownie.

(Wilno nie nadaje się na stolicę Litwy.)

Na Zachodzie nie traktowano nigdy zbyt poważnie maniackich roszczeń Litwy do polskiego Wilna. Jedynie Niemcy stanowiły pod tym względem niechlubny wyjątek. Stamtąd bowiem czerpała Litwa swe natchnienie i zachętę do dalszych monotonych, niemniej jednak niebezpiecznych alarmów o Wilno.

Co w gruncie rzeczy jednak Niemcy sądzą o tych roszczeniach, o tem łatwo przekonać się można w wydanej niedawno pracy dr. Mortensena o Litwie: „Litauen, Grundzuge einer Landeskunde, Hamburg 1926”.

Studjum to, wydane nakładem słynnego Instytutu Wschodnio-Europejskiego we Wrocławiu, przy zasiłku niem. minist. spraw zagranicznych, opracowane zostało na podstawie dokładnych badań geograficznych całego obszaru dzisiejszej Litwy. Autor, który dla powyższych badań przedsięwziął szereg podróży po Litwie, opracował ten kraj nie tylko pod względem geograficzno-fizycznym, ale również zamieścił szczegółowy opis krajoznawczy. Ostatni rozdział, poświęcony jest stolicy Litwy i to tak pod względem geologicznym, jak i topograficznym. Opis swój zamyka autor szeregiem uwag i obserwacji co do wyglądu miasta i charakteru mieszkańców. Uwagi te w przeciwieństwie do całej pracy, owianej żywą sympatją do Litwy, a wielką niechęcią do Polski, wyzute są ze wszelkiego entuzjazmu.

Z powyższych jednak słów wynika, że tańce, które powstają w ostatnich czasach, a nie wykraczają przeciw zasadom moralności chrześcijańskiej, chociaż nowe, nie są objęte tym zakazem.

Gdybym miał sanie!...

Gdybym miał sanie i dwa białe konie,
I uprzęż, całą wybitą dzwonkami,
Tobym w poranek, gdy świat słońcem tonie,
Śniegi się iskrzą w okół brylantami,
A mgły różowe snują się po niebie,
Hucznie i dzwonnice przyjechał po ciebie.

Jabym otulił twoje nóżki małe
Miękkością koców i ciepłem baranic,
I gnałbym z tobą hen na pola białe,
Gdzie bezmiar śniegu ciągnie się bez granic,
I gdzie na drzewach, zadumanych ciszą,
Okiście śnieżne nieruchocho wiszą.

W okół nas śniegów bajka brylantowa
I niebo, które do ziemi się chyli,
Jabym do ciebie nie rzekł ani słowa,
Bo słowa piękność oklamują chwili,
Ale bym rączkę pod futrem ścisnął
I na twych oczach oczyma zawisnął.

A po powrocie, gdy zamilkną dzwonki,
I bat przed domem raz ostatni strzeli,
Jabym wydobyl cię z futer oslonki
Tak jak dobywał dziad mój karabeli,
I słowo „kocham” na ustach zaskrzeple,
Niechby me wargi zcałowały ciepło.

Henryk Zbierzchowski.

Jak tak dalej pójdzie,

to Waldemar Smetonę na kwaśną śmietanę ubije.

Autor podkreśliwszy nieponętny widok miasta, wytyka mocno brak jakichkolwiek europejskich urządzeń miejskich, jak bruki, podziemna kanalizacja, środki komunikacyjne w rodzaju tramwajów, samochodów, rowerów. Rażą go brudne ulice i niechlujne domy. Niezachwyca go również ilość „wschodnich żydów” i barwność „ghetta”.

Ale i dla samych litewskich mieszkańców Kowna nie ma zbyt wiele sympatii, kiedy pisze (na str. 314), że posiadają wręcz przeciwne cechy niż ludność wiejska (o której wyraża się natomiast jak najlepiej). Wśród ludności miejskiej, poczynają się panoszyć wady, które określa jako niebezpieczeństwo dla przyszłości całego narodu. Nie wyklucza autor nawet ewentualności, iż jeżeli wady te się zakorzenią, to i tu powtórzy się tragedia każdego pierwotnego ludu, który zbyt szybko i zbyt gwałtownie zetknął się z kulturą i wskutek tego zmarniał (z powodu geht). Autor wytyka m. i. litewskiemu mieszczaństwu, a głównie urzędnikom, nieobowiązkowość, próżność, pyszałkowość, a nadto wynoszenie się ponad lud, z którego wszyscy bez wyjątku wyszli. Autor obiektywnie zaznaczył już poprzednio (str. 312), iż za czasów rosyjskich jedyną narodowością osiadłą na ziemi, a zamieszkałą również w Kownie, byli Polacy; inni mieszkańcy miast, to była ludność napływowa: Rosjanie, Niemcy, Żydzi.

Niemniej sceptycznie zapatruje się autor na samą przyszłość Kowna. Miasto to bowiem nie tylko się nie rozbudowuje, mimo wielkiego przeludnienia i wielkiej ilości wszelkiego rodzaju urzędów, lecz przeciwnie, na miejscu spalonych większych domów, powstają obecnie małe niepozorne domki. Ponadto, miasto cierpi na wyjątko-

wy brak terenów pod rozbudowę. Dalsza jego rozbudowa mogłaby się rozwinąć jedynie na wyżynie okalającej miasto, a wznoszącej się nad jego poziom o 50 m. Stan obecny uważa autor w każdym razie za niemożliwy do utrzymania, gdyż miasto już rychło nie będzie mogło sprostać swym zadaniom, a wówczas nastąpić musi wielce szkodliwa dla jego rozwoju decentralizacja. Sytuacja obecna przedstawia się autorowi tak fatalnie, iż jedyny ratunek dla Kowna widzi w zupełnie nowym wybudowaniu miasta i to zarówno przez wybudowanie nowych domów, ulic, środków komunikacyjnych, słowem wszystkiego, na co się składa istota nowoczesnego miasta. Na to brak jednak środków i chęci odpowiedzialnych osobistości w rządzie.

Autor nie zadawała się jednak przepisami tej tak radykalnej recepty, ale rozprawia się również i z dobrze nam znanymi rachubami Litwinów na Wilno. Argumenty tego nieżyczliwego nam autora są tak drugoczące, iż winny nawet i samym Litwinom przemówić do przekonania. Autor mianowicie pisze dosłownie w ten sposób: (str. 311)

„Zarówno ze strony miarodajnych Litwinów jak i Niemców spotkał się autor ze zgodnym poglądem, że rząd dlatego nie ma zamiaru inwestować zbyt wielkiego kapitału w Kownie, gdyż nie traci nadziei na odzyskanie Wilna. Z chwilą zaś odzyskania Wilna, cały aparat państwowy przeniesie z powrotem do będących poddostatkiem pomieszczeń w Wilnie i tam też pociągnie handel za sobą. Oczywiście, nie jest tu miejsce na omawianie widoków i zalet odzyskania Wilna przez Litwinów. Gdyby jednak Wilno wróciło do Litwy, to oceniając

wolność narodów. Tymczasem pokazywano mu... parady żołnierskie.

I oto pewnego dnia, gdy pułk jakiś przeciągał ulicami San Franciska, rozległ się trzask. Krzyk, Popych. Co się stało? — Ktoś rzucił bombę. Zablił trzech ludzi i poranił kilkunastu.

Mogli być trzej sprawcy zamachu: policja, którzyby w ten sposób dążyła do wywołania większego podniecenia wojennego, szpieg jakiś, któryby chciał wywołać zamęt i popłoch — lub socjaliści i anarchiści.

Aresztowano robotnika Tomasza Mooneya i jego towarzysza Billinga. Oba skazano na śmierć w pierwszej i drugiej instancji.

W dzień zamachu Tomasza Mooneya nie było w mieście. Podążył on do San Franciska na wieść o tem, że jego właśnie podejrzewają o dokonanie zbrodni. Tam go aresztowano. Znaleźli się świadkowie, stwierdzający jego bytność w pobliżu miejsca zbrodni; dowodem była fotografia, która, jak się później okazało, była falsyfikatem. Przedstawiała ona niewyraźną sylwetkę mężczyzny, stojącego na dachu.

Świadkowie twierdzili zgodnie, że Tomasz Mooney był winnym zbrodni zamachu. Skazanego uratowała cudem wprost niezwykle zarządzenie przewodniczącego. W sali narad w budowano potajemnie aparaty, zapomocą których udało się podsłuchać rozmowę dwóch sędziów. Jeden z nich powiedział: „Winny czy niewinny, Mooney musi zostać nieszkodliwym”. Gubernator nie ważył się jednak zbyt łagodzić wyrok. Mooney skazany został na dożywotnie ciężkie więzienie.

Uplynęło lat dwanaście.

Niewinność Mooneya nie ulega wątpliwości; jest ona niezbitnie pewna. Niema prawdy w amerykańskim kodeksie prawa, zezwalającego na ponowne podjęcie rozprawy. Przyjaciele Mooneya starają się jednak uzyskać dla niego ulaskawienie, wobec wszelkich dowodów jego niewinności.

Nie wiadomo, czy starania ich odniosą skutek.

Gdynia przygotowuje się do przyjęcia gości amerykańskich.

Przy magistracie gdyńskim utworzono referat turystyczny, który zajmie się w pierwszym rzędzie sprawami wycieczkowymi, które skierowane będą do Gdyni w związku z PWK. Dyrektorem tego biura mianowano majora rezerwy Władysława Zakrzewskiego.

z punktu widzenia czysto geograficznego, byłoby niebezpiecznym (bedenklich), gdyby rząd ze względów politycznych, względnie historycznych, przeniósł stolicę do Wilna. Wówczas, przy jakichkolwiek ustaleniach granic, odpowiadającym obecnym (augenblicklichen) stosunkom narodowościowym, Wilno leżałoby ekscentrycznie i to właśnie w tej stronie Litwy, w którą jej oblicze gospodarcze nie jest zwrócone”.

Obecnym centrum życia gospodarczego, jest dzięki swemu położeniu w środku kraju — Kowno i o ile rozwój odbywać się ma poniekąd rzędnie, winno niem także nadal pozostać. Gdyby handel podążył za rządem do Wilna, toby usiadł na martwej gałęzi, gdyby zaś pozostał w Kownie, co najlepiej odpowiadałoby jego interesom, wówczas stanowiłoby to silną zapórę w rozwoju gospodarstwa litewskiego, szczególnie przy niedostatecznej jeszcze rozwiniętych środkach przekazywania wiadomości i powolnego tempa maszyny państwowej, a dla młodego państwa niechybne skutki. W krajach, gdzie gospodarstwo i państwo są ze sobą nawzajem zgrane, takie oddalenie od siebie w przestrzeni centr gospodarczych i administracyjnych jest jeszcze możliwe (por. n. p. Amsterdam, wzgl. Rotterdam w stosunku do stolicy państwa Hagi w Holandji). W kraju, gdzie gospodarstwo i państwo musi się dopiero uczyć wzajemnie przystosowywać do siebie, tego rodzaju rozdzielanie jest niemożliwym”.

Tak ocenia niemiecki autor geograf rojenia litewskie o Wilnie, biorąc pod uwagę jedynie względem na wykluwające się dopiero życie gospodarcze Litwy. My Polacy mamy i inne względy.

Żeby i siarczasty mróz,

to takiemu uszy nie odmarzną.

Z zimowej stolicy Polski.

Największa impreza sportowa w kraju zakończona. — Jakże wrażenia odnieśli goście zagraniczni? — Odwrotna strona medalu. — Polska na czele narciarstwa kontynentalnego. — Nasze gwiazdy. — Mistrzem Polski na 1929 r. Norweg Vinjarengen. — Skocznia na Krokwi najlepszą w Europie. — Skoki po 71 i 66 m. — Rozdanie nagród zwycięzcom. — Raut.

Zakopane, w lutym.

Międzynarodowe zawody narciarskie, odbywające się w Zakopanem w czasie od 5—10 lutego br., zostały zakończone.

Oczy nie tylko Polski, ale i całego świata sportowego, interesującego się narciarstwem, były zwrócone przez cały tydzień na Zakopane. I my, zetknięwszy się bezpośrednio z całą tą imprezą, widząc ten wielotysięczny tłum gości, przybyłych z kraju i zagranicy, słysząc nazwiska najslawniejszych narciarzy Europy, zapytywaliśmy się siebie, czy istotnie nie jeliśmy się dzieła ponad nasze siły. Obawialiśmy się, czy pod względem organizacyjnym damy sobie radę, czy też narciarstwo nasze, wyszłe za ledwie z powijaków, będzie mogło stawić z honorem czoło gwiazdom i a-som narciarstwa światowego.

Dzisiaj, kiedy mamy Scyllę i Charybde za sobą, możemy podnieść, że pod względem organizacyjnym zdaliśmy egzamin chlubnie. Zasługa w tym wielka Polskiego Związku Narciarskiego, który z niezwykłą starannością opracowany plan umiał do najdrobniejszych szczegółów zrealizować. Goście zagraniczni, czy to w mowach oficjalnych, czy też prywatnych, podkreślali z całym uznaniem uprzejmość, z jaką wszędzie się spotykali, punktualność, której trzymało się przy każdej imprezie sportowej i wreszcie gościnność, z jaką ich przyjmowano.

Nie od rzeczy będzie jednak obejrzeć i odwrotną stronę medalu z pragnieniem, by istniejące niedociągnięcia, jakie przy pierwszym na tę miarę zakrojonym przedsięwzięciu musiały zajść, na przyszłość mogły być usunięte.

Otóż przede wszystkim narzekano na fatalność połączeń kolejowych, dzięki czemu Zakopane jest od świata rzeczywiście bardzo głęboko „zakopane”, tak, że np. z Berlina do St. Moritz, mimo znacznie większej odległości, można się dostać w dwa razy krótszym czasie niż do naszego Zakopanego. Drugi fatalny błąd, to brak odpowiedniej ilości linii telefonicznych, skutkiem czego zagraniczni dziennikarze musieli czekać na

połączenie po kilka godzin. Częściowo winę za ten stan rzeczy należy przypisać niebывалым mrozom, ale i na to może się znaleźć sposób przez wybudowanie podziemnego kabla telefonicznego wzgl. telegraficznego. O ile Zakopane rzeczywiście ma w przyszłości być terenem spotkań międzynarodowych, te dwie sprawy winny być radykalnie zmienione.

Trzecia jest jeszcze bolączka, o której wolelibyśmy nie pisać. Jest to sprawa... brudu i niechlujstwa, jakiej panuje nawet w pierwszorzędnym hotelach zakopiańskich. Na zwróconą np. uwagę przez gościa zagranicznego na brudne naczynie oświadczone, że z powodu panującego mrozu (!) nie można naleźycie zmyć naczyń. Jest to, powiedziałby ktoś, drobiazg, ale tak wstrętny, że trudno o nim nie pisać bez oburzenia. Jest to żywy dowód, że przed każdą większą imprezą, gdzie się zjeżdżają goście zagraniczni, powinien p. min. Składkowski przeprowadzić lustrację.

O ile chodzi o stronę sportową przedsięwzięcia, musimy podnieść z całą radością, że strona ta jest bez zarzutu od początku do końca i że Polska odniosła w narciarstwie sukces, który postawił ją w rzędzie najsilniejszego przeciwnika na kontynencie i który może śmiało konkurować z największymi znakomitościami narciarskimi Skandynawji.

Czy to zwycięstwo góralki naszej Staszki-Polankówny w biegu pań, czy zwycięstwo Bronisława Czecha w biegu zjazdowym, czy drugie miejsce w biegu patroli wojskowych sześciu państw, czy czwarte miejsce Bronisława Czecha w skombinowanym biegu 18 km i skokach czy wreszcie szereg innych wyników na Krokwi — to wszystko dało nam tytuł do osiągnięcia wspaniałego triumfu i zdobycia tytułu mistrza narciarstwa na kontynencie Europy.

Wyjść z zawodów przy konkurencji 15 państw nie było rzeczą łatwą, a odniesienie mistrzostwa Polski na 1929 r. w ręce znakomitego narciarza Norwega Vinjarengena bynajmniej nie umniejsza naszego sukcesu.

Zagraniczni goście nie mieli też słów zachwytu nad malowniczością położenia Zakopanego, jak również wyrażali się z najwyższym uznaniem o naszych urządzeniach sportowych.

Najznakomitszy i najklasycniejszy dziś w całej Europie, a może i w całym świecie skoczek norweski Ruud oświadczył, że skocznia na Krokwi przewyższa znacznie skocznię w St. Moritz. Powiedział to i „zrobił” skok (poza konkur-

sem) 71½ m. Nasi zawodnicy Bronisław Czech i Franciszek Cukier skoczyli po 63 metry a Sieczka-Gasienica (również Polak) dosięgnął do 66 m.

Rozdanie nagród zwycięzcom odbyło się w niedzielę 10 bm. Przedstawiciele międzynarodowego związku narciarskiego wyrażali się z niezwykłym uznaniem o rozwoju naszego narciarstwa jak też o organizacji zawodów. Przedstawiciele poszczególnych narodów wygłosili przytem okolicznościowe przemówienia. Szczególną serdecznością

było nacechowane przemówienie delegata czeskiego, które spotkało się z żywiołowym entuzjazmem na cześć polsko-czeskiego braterstwa.

Przy udziale najwyższych sfer towarzyskich odbył się następnie w salach sanatorium Czerwonego Krzyża raut wydany na cześć uczestników zawodów. Tu w serdecznym nastroju narciarze i goście międzynarodowi przepędzili szereg miłych chwil, wynosząc niewątpliwie z Polski jak najmiłsze wrażenia.

Jot. Zet.

Konkurs komitetu „Obrony rodziny katolickiej”.

(KAP) Komitet „Obrony rodziny katolickiej w Polsce”, chcąc ułatwić kapłanom tak doniosłe w naszych czasach zadanie wyjaśnienia nauki katolickiej o sakramencie małżeństwa, pragnie przyczynić się do powstania oryginalnego i odpowiadającego naszym potrzebom zbioru kazań, nauk lub referatów o tym przedmiocie. W tym celu przeznaczona dla najlepszej w tym kierunku pracy niepodzielna premja w wysokości jednego tysiąca złotych a nadto tytułem honorarium autorskiego, za nabycie prawa własności rękopisu, po 80 złotych za arkusz druku.

Dzielo ma odpowiadać następującym warunkom:

- 1) Praca może być jednego pióra lub zbiorowa, ale pod jedną redakcją.
- 2) Mogą składać się na nią albo formalne kazania, albo swobodniejsze nauki, albo referaty, tak wszakże, żeby te rodzaje literackie nie były mieszane.
- 3) Utwory te w liczbie najmniej 15, a najwięcej 20, mają obejmować całą naukę katolicką o małżeństwie ze strony

dogmatycznej i moralnej, nie ze strony historycznej i prawniczej, chyba o tyle, o ile ta ostatnia potrzebna jest do wyjaśnienia moralnych obowiązków.

4) Rozmiar poszczególnych utworów nie ma przenosić 10 stron garmondowych zwykłej ósemki.

5) Prace, pisane na maszynie i opatrzone tylko godłem, z dodaniem w zamkniętej kopercie nazwiskiem autorów, mają być doręczone komitetowi najpóźniej do dnia 1 września rb. Rozstrzygający większością głosów sąd konkursowy składa się: z ks. prałata Zygmunta Pilcha z Kielc, ks. prałata Stanisława Maślińskiego, rektora seminarjum duchownego śląskiego w Krakowie, i O. Marcina Dominika T. J. z Warszawy.

6) Bliższych szczegółów i objaśnień udziela w razie potrzeby niżej podpisany przewodniczący komitetu, Ks. Jan Rostworowski T. J., przewodniczący. Stefan Piechocki, sekretarz. Adres głównego biura komitetu: Warszawa, ul. Miodowa 17, m. 12.

Rozczarowany komunista.

(KAP.) Pewien komunista czeski, namówiony przez agenta sowieckiego, sprzedał wszystko i przed kilku laty wyjechał do Rosji z zamiarem pozostania tam na zawsze. Po dwóch latach pobytu w państwie sowieckim, w czasie którym objechał kraj we wszystkich kierunkach, dobrowolny ten emigrant, straciwszy wszystko, a przede wszystkim przekonanie komunistyczne, powrócił do Czech i podzielił się swimi spostrzeżeniami z dziennikiem „Moravsko - Sleskiy Dennik”:

„Sytuacja robotników w U. S. S. R. — pisał — jest okropna. Robotnicy ci przy opuszczaniu warsztatów pracy są codziennie rewidowani. Nie mają odwagi myśleć o jakimś strajku. Prawdę mó-

wiając, są oni „niewolnikami” rządu sowieckiego. Kto pracował razem z robotnikami rosyjskimi, ten wie, że w duszach ich coraz bardziej i bardziej gromadzi się tajona nienawiść przeciwko komisarzom.”

Wieczór muzyki i poezji japońskiej w Warszawie.

W sali kameralnej Filharmonji warszawskiej z inicjatywy literatki i doskonałej znawczyni stosunków japońskich, Marji Juszkiewiczowej, urządzono wieczór, poświęcony słowu i pieśni krainy chryzantem. Wykonawcy recytowali wzgl. śpiewali utwory japońskie po polsku i japońsku. Wieczór udał się nadspodziewanie.

Wór drze a kwiczy!

— Wrzeszcz, synku, wrzeszcz, aby mego szlafjowania nie słyszeli.

Z Grudziądza.

Z teatru. W niedzielę przepiękna sztuka p. t. „Pod godłem księżycy”.

Kino „Orzeł” wyświetla „Tajemnicę starego rodu”.

Kino „Apollo” wyświetla obraz p. t. „Wolga, Wolga”; od niedzieli 17 bm. „Tajny kurjer”.

Kino „Nowości” wyświetla „Największy cyrk świata”.

Z Państwowego Gimnazjum Klasycznego. Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. przyznał p. kurator okręgu szkolnego pomorskiego dekretem z dnia 8 lutego 1929 r. tytuł profesora nauczycielom gimnazjum p. Antoniemu Dudzikowi, p. Stanisławowi Piwowarczykowi i ks. prefektowi Józefowi Rozkwitalskiemu, tytuł profesorki nauczycielce gimnazjum p. Jadwidze Kotwickiej.

Węgiel dla ubogich miasta. Jak się dowiadujemy, w myśl porozumienia się Magistratu z województwem całkowity dochód, jaki Magistrat osiągnie z chwilowego handlu węgla, przeznaczony będzie na zakup węgla, który bezpłatnie rozdany będzie pomiędzy najuboższych miasta.

Roczne walne zebranie Sokola L. W środę dnia 13. bm. odbyło się w lokalu p. Kellasa roczne walne zebranie „Sokola” L. przy nader licznej liczbie członków. Zebranie zajął prezes p. Banaszak, witając serdecznie seniora sokolstwa p. Gącerzewicza, prezesa Dzielnicę p. Wł. Samolińskiego i członków Przewodnictwa Dzielnicę i okręgu III. Zmarłych śp. członków uczczono przez powstanie z miejsc. Na wniosek zarządu walne zebranie mianowało członkiem honorowym gniazda p. St. Kunza za wydatną pracę na niwie Sokolej. Prezes wręczył odznaczonemu wspaniałą, artystyczny dyplom, wykonany przez artystę malarza p. Franowskiego. Odznaczony w serdecznych słowach podziękował za to odznaczenie, na które — wedle swego wyrażenia — nie zasłużył, bo w „Sokole” spełniał przez te lat 30 tylko swój obowiązek obywatelski. Przyjęto bardzo nroczyście 11 nowych członków.

Marszałkiem walnego zebrania wybrano jednogłośnie prezesa Dzielnicę p. Wł. Samolińskiego, na pisarza powołano p. Felskiego a na skrutatorów p. Skowrońskiego i p. Piotrowskiego. Ze sprawozdań zarządu wynika: Towarzystwo liczy, po oddaniu kilkudziesięciu członków nowoutworzonemu gniazdu jazdy konnej 141 członków. W zebraniach brało udział przeciętnie 50 członków. Towarzystwo brało udział ze sztandarem w 30 uroczystościach. Na zlocie okręgu III. stawilo gniazdo najwięcej ćwiczących, uzyskawszy za to pochwałę. Z inicjatywy Sokola urządzono wielki wiec manifestacyjny przeciw sekciarstwu oraz manifestację narodową w rocznicę Grunwaldu.

W zastępstwie chorego naczelnika odczytał sprawozdanie techniczne naczelnik okręgowy p. Bączyński. Pracowano bardzo wydatnie na polu gimnastyki, sportu i przysposobienia wojskowego. Oprócz 130 nagród jednostkowych w lekkiej atletyce gniazdo zdobyło 4 pierwsze nagrody za rezultaty zespołowe t. j. za 2 biegi rozstawnie 4×100, za bieg rozstawnym 10×100 i pierwsze miejsce w pięcioboju drużynowym. Gniazdo uprawia P. W. w Stałych Drużynach Sokolich, w których bierze stale udział 26 druhów. We wszelkich popisach P. W. na terenie miasta i powiatu, gniazdo wybiło się na I. miejsce z pomiędzy wszystkich organizacji. Skarbnik p. Cholewski zdał sprawozdanie kasowe z którego wynika, że dochodu było 3072,23 złotych, rozchodu 2756,30 zł, pozostaje zł 315,93. Gospodarz p. Leon Jankowski zdał sprawozdanie z majątku towarzystwa w sprzętach, które

przedstawiają wartość zł 3000. W imieniu komisji rewizyjnej p. Stefan Wawrzyniak potwierdził zgodność sprawozdań i wniósł o udzielenie absolutorjum, co walne zebranie jednogłośnie uchwaliło.

W miejsce ustępujących członków zarządu wybrano pp. inż. Elżanowskiego, Michała Konarkowskiego, Wacława Gańczę, Bernarda Krefta, Wincentego Urbaniaka i Fr. Deutera. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Stefan Wawrzyniak, J. Mazur i Fr. Jankowski. Do sądu honorowego wybrano pp.: Gonczewicza, Wawrzyniaka, Mazura, Fr. Jankowskiego i Kunza. Na Radę Okręgową deleguje gniazdo pp.: Banaszaka, Cholewskiego i Urbaniaka a do Rady Dzielnicowej prezesa p. Banaszaka, chorążym wybrano p. Piotrowskiego, jego zastępcą p. Pełkę, a przybocznymi pp. Konarkowskiego, Deszczyńskiego i Miśka.

Pan Paweł Bączyński ogłosił, że w gnieździe powstał oddział kolarski, którego kierownikiem jest p. Waśkowski.

Prezes Banaszak odczytał komunikaty a następnie składa serdeczne podziękowanie p. Cho-

lewskiemu, który gniazdo podniósł finansowo przez swą ofiarę, pełną poświęcenia pracę, p. inż. Elżanowskiemu, sekr. p. Felskiemu, a szczególnie za rezultaty techniczne naczelnikowi okręgowemu p. Bączyńskiemu i naczelnikowi gniazda p. Urbaniakowi.

Przez powstanie z miejsc uczczono pracę zarządu, szczególnie prezesowi p. Banaszakowi zgotowano zasłużoną owację.

MNISZEK. Walne roczne zebranie Tow. Powst. i Wojaków. Walnemu zebraniu Tow. Powst. i Woj. przewodniczył prezes p. Piasecki. W dyskusji nad sprawozdaniem zarządu nikt głosu nie zabierał. O wyniku rewizji kasy i ksiąg kasowych referował w imieniu komisji rewizyjnej p. Myszko, który prosił o udzielenie ustępującemu zarządowi absolutorjum, co zgromadzeni uczynili jednogłośnie. Prezesem nowego zarządu wybrano p. Chranowskiego Józefa, wiceprezesem p. Brzeskiego Józefa, sekretarzem p. Kmiecica Ignacego, skarbnikiem p. Mądzielewskiego Bronisława, komendantem p. Lewonowicza Bogumiła, zastępcą komendanta p. Frąckiewicza Izzydora, referentem oświatowym p. Lewonowicza Bogumiła, do komisji rewizyjnej pp. Krzyżaniaka Franciszka, Myszko Aleks., Melerowskiego Kazimierza.

Chelmno.

Opieka nad matkami. Dyrekcja ubogich tuł. Magistratu uruchomiła przychodnię matek przy ul. Dworcowej 41. Niezamożnym matkom wydaje się mleko na dożywianie dzieci bezpłatnie, co jest wielkim dobrodziejstwem dla naszych ubogich. Z pomocy tej korzysta spora ilość biednych matek.

Czyszczenie ulic naszego miasta obejmuje od 15 lutego br. magistrat na własny koszt. W tym celu nabyto już potrzebne sprzęty, tabor i kilka koni.

Bacność rzemieślnicy. Magistrat ogłasza, że w czasie od 4 do 22 lutego są wyłożone do wglądu w Miejsk. Urzędzie Podatkowym przy ul. Wodnej 12 listy wyborcze do Izby Rzemieślniczej.

„Nadwiślanin”, tuł. pismo periodyczne przeszło z dniem 1 lutego na własność radcy miejskiego kupca p. Pawła Hądzlika. Redaktorem pisma został p. prof. Mikołaj Sławuski.

Tczew.

W pogoni za chlebem. W ub. niedzielę znów partja emigrantów złożona z 84 osób przejeżdżała przez Tczew. Emigrantów skierowano do obozu emigracyjnego w Wejherowie.

Ze Stow. Młodzieży Męskiej. Dnia 9 bm. o godz. 8 wiecz. odbyło się zebranie w szkole śródmiejskiej Stow. Młodzieży Męskiej Tczew-Staremiasto, które zajął wiceprezes p. Zachola, zaś nauczyciel p. Stefański wygłosił referat p. t. „Znaczenie społeczne zakonów”. W dyskusji nad referatem zabrał również głos ks. patron Andrzejewski, następnie p. Jaskowski wygłosił bardzo ciekawy odczyt p. t. „Alkohol a wychowanie fizyczno-sportowe”.

Uroczysta akademja. Uroczystość koronacji Ojca św. obchodzimy w przyszłą niedzielę. Przed południem stawiają się towarzystwa kościelne z sztandarami w kościele. Podczas sumy kazanie uroczystościowe. Wieczorem o godzinie 7,30 uroczysta akademja w wielkiej sali Hali Miejskiej. Przemawiać będzie ks. kanonik prof. dr. Raszeja z Pelplina. Znany artysta na organach p. Hermańczyk z Pelplina zagra różne preludia na organach, „Echo” wykona śpiewy uroczystościowe. Zespół amatorski wykona przedstawienie sceniczne „Ubogi z Asyżu”. Program szczegółowy podamy w drugiej połowie tygodnia.

Orzeczenie komisji sądowno-lekarskiej. O wypadku eksplozji aparatu karbidowego w fabryce pomparsko-metalurgicznej p. Hofmeistera, przy ulicy Forstera, który przytem przyczynił się do utraty życia młodego człowieka, komisja sądowno-lekarska orzekła, że wypadek mógł być spowodowany jedynie przez nieostrożność z ogniem. Wybuch bez ognia nie mógł nastąpić. Czy ogniem posługiwał się sam nieboszczyk, czy też kto z jego otoczenia, wyjaśni dochodzenie.

Za fałszywe doniesienie dwa miesiące więzienia. Na rozprawie karnej tuł. sądu grodzkiego zasądzony został niej. Franciszek Formela, rolnik z Miłobądza, za fałszywe doniesienie do władzy, obwiniające komendanta powiatowego, komisarza p. Szyszkiewicza o kradzież portmonetki z zawartością 135,04 zł, na dwa miesiące więzienia. Sąd przyznał p. Szyszkiewiczowi prawo ogłoszenia tego wyroku w „Gońcu Pomorskim” i w „Pielgrzymie”.

Bacność, rzemieślnicy! Spis wyborców do Izby rzemieślniczej wyłożony jest w magistracie pokój nr. 7, który sprawdzać można codziennie do dnia 22 bm. w godzinach między 8—15. Pamiętajcie, pp. rzemieślnicy, że chodzi o to, aby waszych interesów bronili w Izbie rzemieślniczej ludzie wasi, dlatego nie zaniedbajcie swego obowiązku i sprawdźcie czy was nie pominięto w spisie.

Dzień Prasy w Grudziądzu.

Prezydium Dnia Prasy.

Konferencja gospodarcza z okazji Dnia Prasy

Kasa Spółdzielcza Parcelacyjno-Osadnicza

z odpowiedzialnością ograniczoną

w Grudziądzu

zawiadamia niniejszem wszystkich swoich wkładców, że mocą uchwały Rady Nadzorczej z dnia 23-go stycznia 1929 r. dotychczasowe **oprocentowanie od wkładów** podwyższonem zostało z 9-ciu na

10 procent

w stosunku rocznym, przy zwrocie mniejszych sum (do 1.000.— zł.) **na każde żądanie**, większych kwot za dwutygodniowem wypowiedzeniem. — Gwarancje Kasy wynoszą obecnie 2.600.000 zł. oraz 500.000 zł. w postaci nieruchomości, razem więc **3.100.000.— zł.**

Wkładcom swoim udzielamy pożyczek na dogodnych warunkach spłaty, narówni z członkami. — Zatem **oszczędzajcie w Kasie Spółdzielczej Parcelacyjno-Osadniczej w Grudziądzu, Plac 23-go Stycznia nr. 21.**

Konto czekowe w P. K. O. Poznań nr. 206.780.

Roczne walne zebranie Towarzystwa Polskiego Czerwonego Krzyża.

W ubiegły czwartek odbyło się w Klubie Polskim przy ulicy Cieszkowskiego roczne walne zebranie Tow. P. C. Krzyża, przy licznych udziałach członków oraz prasy i przybyłych gości. Zagaiła prezeska, p. dr. Szubertowa, witając przybyłych, poczem stręściła w pięknym swym przemówieniu 10-letnią działalność towarzystwa C. K. A była to działalność, pełna poświęcenia obywatelskiego i owocnych wyników. Nie każdy może z ofiarodawców, dając swój grosz na cele C. K., zdawał sobie sprawę, jakich wysiłków, jakiego zaparcia się trzeba było nieraz ze strony zacnych obywateli, aby zdobyć środki na cele tak humanitarne, jak pomoc dla biednego, powracającego z pola walki żołnierza polskiego, okrytego ranami inwalidę, jak wyszkolenie i umundurowanie podczas wojny całego zastępu sanitariuszek i sanitariuszy, tak bardzo potrzebnych wkraczającemu w mury Bydgoszczy wojsku i szpitalom. A jak wielkie usługi oddało wojsku założone przez towarzystwo C. K. „Ognisko”, w którym żołnierz dostawał zdrowy i smaczny posiłek. Na dworcu zaś uruchomiono stację posiłkową, gdzie panie z C. K. z całym poświęceniem dyżurowały dniem i nocą, aby żołnierzowi jadącemu w pole nie zabrakło ciepłej strawy. A jak wielką pracę rozwinięto w szpitalach: Panie własnoręcznie szyły i sporządzały bieliznę żołnierzom, dostarczały chorem gazet i książek, zakładały tanie kantyny itd. Z inicjatywy pań C. K. wysłano na front trzy wagony z odzieżą i żywnością dla żołnierzy.

Trudno wymienić szczegółowo całą działalność towarzystwa C. K. w szczyplych ramach artykułu, ale była to działalność wysoce patriotyczna, na jaką zdobyć się mogły serca, czujące po polsku. W komitecie jest obecnie siedem pań, które w nim zasiadają od założenia C. K., a to pp.: Pawłowska, Teskowa, Reszkówna, Szubertowa, Bizielowa, Stobiecka i Zawitajowa.

Gdy wojna się skończyła, towarzystwo C. K. weszło w drugą fazę prac. Tworzono sekcje pomocy dla powracających żołnierzy, inwalidów i powstańców górnośląskich, których obdarowywano żywnością i odzieżą. Ociemniałym żołnierzom czytano gazety, oprowadzano na spacer, do teatru, starając się gorliwie o urzyciemienie chwil tym biedakom. Utworzono biuro, w którym z dużym nakładem pracy odpowiadano na listy o zaginionych i jeńcach itd.

Gdy nastał czas spokojniejszy, prace towarzystwa zostały skierowane na nowe tory, a mianowicie rozłożono troskliwą opiekę nad sierotami po poległych i zaginionych. W posiadłości C. K. na Wilczaku umieszczono 70 sierot które przez siedm lat z wielkim nakładem pracy i kosztów utrzymywano.

Obecnie towarzystwo zapoczątkowało nową działalność, otwierając dnia 21 ubiegłego miesiąca kurs dla podinspektorów drużyn ratowniczych, które to kursa odbywać się będą w dalszym ciągu.

Z powyższego, choć krótkiego sprawozdania można sobie wyobrazić jak intensywna była praca C. K., która ze wszech miar zasługuje na uznanie całego społeczeństwa Czerwony Krzyż nie jest jedną z wielu instytucji dobroczynnych, do których wedle upodobań należeć można, lecz jest to organ całego społeczeństwa, z niego wyrosły i spełniający powierzona mu przez to społeczeństwo pieczę nad zdrowiem i życiem ludzkim; obowiązkiem więc społeczeństwa jest popierać wszelkimi siłami towarzystwo P. C. K.

Rok ubiegły ciężkim był dla towarzystwa, brak gotówki wśród społeczeństwa dał się i towarzystwu we znaki, jednak komitet i zarząd nie ustawał w pracy, dzięki której zdolano utrzymać sierociniec na Wilczaku, w którym znajduje się obecnie 25 chłopców i 4 osoby personelu, a którego utrzymanie dochodzi do 2.000 zł miesięcznie; większa część chłopców kończy już naukę rzemiosła. Gorliwą i pracowitą opiekunką sierocinca była p. Zawitajowa, zaś opieką lekarską bezinteresownie otaczał wychowanków p. dr. Idaszewski.

Obecnie jednak kończy się już opieka C. K. nad sierociniec a przechodzi ją barki Tow. Dobroczynność „Caritas”. Towarzystwo Czerwonego Krzyża mając obowiązek utrzymania sierocinca, nie mogło podjąć pracy nad gromadzeniem materiału sanitarnego (zakupiono jedynie dwa wozy sanitarne za 2000 zł), teraz praca ta pójdzie w szybszym tempie.

Dochody swe czerpie towarzystwo z urządzania zabaw, koncertów, loterii oraz z kwest. Opieka Społeczna przy województwie poznańskim udzielała towarzystwu zapomogi w kwocie 70 gr. dziennie na każdego chłopca w sie-

rocinu, Magistrat zaś m. Bydgoszczy przyznał niezmierznie małą subwencję 150 zł na rok. Dochód roczny tow. wynosił 25.464 zł, rozchód 24.632 zł, saldo 831 zł.

W dalszym ciągu obrad, którym przewodniczył ks. prob. Skonieczny, miały się odbyć wybory nowego zarządu, jednak zebrani jednogłośnie zatrzymali wszystkich członków zarządu na ich dotychczasowych stanowiskach. Jako delegatki na zjazd do Poznania, wybrane zostały obok prezeski p. dr. Szubertowej pp. Zawitajowa i Reszkówna; na zjazd do Warszawy pp. Szubertowa i Krzymińska.

W wolnych głosach p. Zawitajowa, podnosząc zasługi dzielnej prezeski p. dr. Szubertowej, która jest duszą towarzystwa, złożyła jej podziękowanie za pracę i kierowanie towarzystwem. P. pułkownik Błażejewski podkreślił konieczność stopniowego zakupywania wozów sanitarnych przez P. C. K. Wreszcie ks. prob. Skonieczny podziękował zarządowi za jego obywatelską pracę i zakończył zebranie.

Dorożyński zwolniony z aresztu za kaucją 10 tys. zł.

Jak się dowiadujemy, w dniu wczorajszym po blisko 4-tygodniowym areszcie śledczym wypuszczony został na wolność kupiec Leon Dorożyński z ul. Długiej, który zamieszany jest w głośnej aferze podatkowej. Zwolnienie z aresztu śledczego nastąpiło wskutek usilnych starań obrońców Doro-

Przygotowanie na wypadek powodzi. Władze wojskowe i cywilne przedsięwzięły odpowiednie zarządzenia.

Nadzwyczajne opady śniegowe w roku bieżącym na całym obszarze Rzeczypospolitej, tudzież niebawem od kilkudziesięciu lat nirozy, powodujące wytworzenie się na rzekach bardzo grubej warstwy kry lodowej, zmuszają już obecnie władze państwowe i samorządowe do poczynienia czynności przygotowawczych do akcji ratunkowej w czasie ewentualnej powodzi.

O ile nastąpi stopniowe zwiększanie się ciepłoty i odwilży w czasie dnia, z przymrozkami nocnymi, przyczyszczać należy, że aczkolwiek niewetpliwie wezbrania Wisły z dopływami z innych rzek w Polsce, będą wysokie, to jednak nie przejdą w fazę katastrofalną. Skoro jednak odwilż będzie nagła, wówczas należy się liczyć z katastrofalnymi powodziami i pochodami lodów.

Obecne stosunki na terenie Bydgoszczy i okolicy nie są korzystne na wypadek nagłej odwilży. Rzeka bowiem Brda jest przeważnie pokryta lodem, grubości około 40 cmtr. a przy

nagłej odwilży roztopione masy śniegu spowodować mogą znaczne wezbranie Brdy. Z uwagi na to już obecnie są ściśle dozorowane urządzenia wodne przy Młynach Bydgoskich, ażeby wezbrana woda, nie doznając utrudnienia odpływu, przejść mogła przez śluzy i upusty młyńskie tudzież przez jaz rządowy dla wielkiej wody. Przepuszczalnie, część pokrywy lodowej, w bliskości tego jazu, będzie musiała być usunięta, aby nie wstrzymywała pochodu lodów z górnej Brdy. Oczywiście, decyzja ta uzależniona jest od przebiegu odwilży.

Obawy nasuwają starodawne jazy młyńskie, szczególnie przy Farze, jednak spodziewać się należy, że jazom dla odpływu wielkiej wody będzie umożliwione odprowadzenie wezbrania i kry lodowej, przy częściowo otwartych jazach młyńskich.

Jak wiadomo, rząd zamierza przebudować archaiczne urządzenia młyńskie, jednak postanowienie odnośnie związane jest z wielu zagadnieniami, jak zużytkowania siły wodnej i możliwości należytego wykorzystania Młynów Bydgoskich lub częściowej ich przemiany w innym kierunku, tudzież od uzyskania stosownych do przeznaczenia kredytów.

Poważną troską władz jest kwestja przebiegu wezbrania Wisły i Brdy. Katastrofalne powodzie rzeki Wisły powodują wsteczne spiętrzenie jej wód aż do śluzy miejskiej (przy moście Jagiellońskim) w Bydgoszczy, jak to miało miejsce w roku 1888 i 1924. Oczywiście wówczas trudno jest ułatwić sztucznie, jak w Bydgoszczy przy młynach, odpływ wód wiślanych, których spadek zależy od ogólnego przebiegu wezbrania rzeki Wisły. Przy wezbraniach natomiast rzeki Brdy, ważną rolę pomocniczą spełnia jaz walcowy na Brdzie pod Łęgowem, zapomocą którego można poziom wody regulować.

O ile akcja ratunkowa w obrębie miasta Bydgoszczy, a w szczególności przy młynach polega na ułatwieniu, zapomocą urządzeń wodnych, odpływu wezbranej wody Brdy, z uwzględnieniem usytuowania berlinek i staków powyżej i poniżej śluzy miejskiej, to nad rzeką Wisłą przeprowadzona akcja ratunkowa (Brdy, uście, Łęgowo, Solec) polega na ratownictwie rodzin z zalanych powodzią domów i ochroną ich inwentarza. Nadto Administracja Dróg Wodnych musi szczególnie baczyć na stan śluzy i jazu w Brdujściu, które są główną przegradą koryta Brdy w biegu do Wisły, wykonane w celach wyłącznie żeglugi, przemysłu i handlu.

W tych przygotowawczych czynnościach dla zabezpieczenia miasta i okolicy od skutków powodzi, czynne są interesowane władze wojskowe i cywilne.

Skoro już obecnie czyni się przygotowania na wypadek powodzi spodziewać się należy, że bezpieczeństwo miasta i mieszkańców będzie należycie zapewnione nawet w razie nagłej odwilży. Wszystko bowiem co jest możliwym do uprzedzenia wypadków katastrofalnych żywiołem wody spowodowanych, zostaje przewidziane i uwzględnione w odpowiednich zarządzeniach.

Dla uzgodnienia urządzeń i czynności, odbędzie się w czasie najbliższym konferencja kompetentnych czynników.

Otwarcie szkół.

Zarządzenie Kuratorjum.

Naukę, przerwana z powodu mrozów, należy we wszystkich szkołach, podległych tutejszemu Kuratorjum, podjąć w poniedziałek, dnia 18 bm.

W szkołach, w których nie można zapewnić młodzieży odpowiedniej temperatury, winny Dyrekcje względnie Kierownictwa, stosować się do okólnika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30-go stycznia 1922 Nr. 118/22 H (Dz. U. Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 57). Osobnych zarządzeń w tej sprawie szkoły nie otrzymają.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego

K. Węgiel
Naczelnik Wydziału.

Artur Rubinstein, pianista światowej sławy, który ostatnio 109 koncertów w Ameryce daw i, zapoiniował z okazji koncertu instrumenty fabryki pianin B. Sommerfeld w Bydgoszczy jak następuje:

Z wielką przyjemnością zapoznałem się z pianinami polskiego wyrobu marki „Sommerfeld” z Bydgoszczy. Pianina te posiadają ton pełny i szlachetny a mechanizm jest zupełnie zadawalniający. Zastępują więc na polu szerokiej sfer polskiego społeczeństwa.

(—) Artur Rubinstein.

Lwów. 24. 11. 1928. (39 8

W tramwaju.

— Pani Lepkowska, posypała sobie pani głowę fest popiołem?

— A ile ja sobie miałam tego popiołu nasypać?

— Przecie szczypta nie starczy za pani psie spruchy w karnewale.

— Bodaj wszyscy tyle mieli na sumieniu, co ja. Zylałam jak ta pokutnica, bo nawet ani jednego foctrota nie przelańczyłam, choć mi nieraz tak nogi podrywało... Słubowałam sobie jednak umartwienie ciała, i dotrymałam tego.

— I dlaczegoż to się pani tak umartwiała?

— Moja rzecz. Nikomu nic do tego.

— A ja wiem. Pani Lepkowska chciała stanąć wycpoczęta i w dobrej formie do tego konkursu, na którym wybierali miss Polonje.

— A co? Może nie byłabym pasowna na taką reprezentantkę narodową?

— Pewnie! Ta panna Kosteczka z Warszawy niepodobala się w Paryżu, a nasza pani Lepkowska jak amyn w pacierzu została miss Europą.

— To czemu nie stanęła do ty aukcji ładnościowy? Sama czuła, że nie dla kota spryka.

— Nic nie czułam, ino mi się w ostatni chwili czyrak na siedzeniu zrobił. Z takim czymś ni mogłam się przecie komisji pokazywać.

— Ady komisja nie byłaby ciekawa tam zaglądać.

— Nimożna wiedzieć, jaki komisja miała regulamin. I dlatego wołalam Czyżkówka nie kulpromitować.

— Czemu, tym czyrakiem?

— No przecie. Kto staje do konkursu, ten powinien być czysty na duszy i na ciele. Myślałam go jeszcze jakim plastrzem zalepić, ale nie szło, bo się bardzo poci.

— Pani Lepkowska, to byłby szwindel. Jak się staje do czegoś takiego, to nie wolno nic kole siebie majstrować. Jaką mnie Panie Boże stworzyłeś, taką mnie, szanowna komisjo, masz!

— Ja sobie tyż tak myślała. Jedynie bauchbinde chciałam wziąć...

— Rynek!

Kino Nowości
Mostowa 5, tel. 386.

Orkiestra w powiększonym komplecie pod batutą B. SOMERFELDA.

Wielkie arcydzieło film. polskiej prod., przewyższające wszystkie widziane obrazy p.t.

Przedwiośnie

według powieści Stefana Żeromskiego. (3943

W rolach głównych nawiśnieni artyści scen polskich
BOLESŁAW MIERZEJEWSKI, MARJA GORCZYŃSKA, ZBYSZKO SAWAN i inni.

UWAGA: Wobec krótkiego terminu wyświetlania tego kosztownego obrazu odbywać się będą 3 przedstawienia SEANSE DZIENNE o g. 5 po pol. 7-ej i 9-ej wieczorem. Passe-partout i bezplacalne nieważne. ZNIZKOWE BILETY WAŻNE TYLKO NA 1 SEANS g. 5 p. p. w niedz. g. 3.20 p. p.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Leon Mikolajczak,
dyr. spraw finansowych PWK.

Pod hasłem rozwoju gospodarstwa narodowego.

IV.

O program gospodarczy.

Trzy zagadnienia wysuwają się na czoło, jako najważniejsze w naszym gospodarstwie narodowym doby obecnej. Zagadnieniami temi są: 1) wzmożenie konsumpcji i udoskonalenie produkcji krajowej, 2) ustabilizowanie bilansu handlowego i płatniczego, 3) konstrukcja racjonalnego programu gospodarczego Polski.

Pierwsze dwa zagadnienia rozpatrzyliśmy po krótkości, jak to ramy artykułów prasowych pozwalają. Zastanówmy się teraz nad zagadnieniem trzecim, które jest może najważniejsze dla dobra całego kraju, dla wszystkich jego warstw, tak dla współczesnych, jak i dla pokoleń przyszłych.

Dążenie do stworzenia racjonalnego programu gospodarki narodowej datuje od pierwszego zarania wskrzeszenia niepodległości. Od 10 lat usiłujemy nadać ścisły i najbardziej celowy program naszemu życiu społeczno-gospodarczemu. W r. 1925 rozpisaliśmy nawet Bank Gospodarstwa Krajowego konkurs na temat „Programu gospodarczego”, lecz problem ten również i tą drogą nie mógł być wyczerpująco rozwiązany. Polega to po części na tem, że brak źródła wszechstronnych i obiektywnych informacji i wzajemnej pomocy ku stworzeniu wielkiego ramowego planu. Nieodzowne niemniej dla takiego celu jest wskrzeszenie zapału i wiary w siły narodu i zerwanie się systemem wyczerkiwania „pomocy rządu”. Ponadto przystępując do skonstruowania racjonalnego programu gospodarczego trzeba potrafić wnieść się niekiedy ponad interes własny, umieć przesunąć na drugi plan potrzeby wielkiej miary jednak nie najpilniejsze, choćby przez ofiary jednej czy drugiej dziedziny, a nawet warstwy społeczeństwa. Doświadczenie uczy, że daleko łatwiej rozbudować małą rzecz na większą, aniżeli mierzyć zamiary swoje ponad siły i rozpoczynać od wielkiego gmachu. To też słusznie wstrzymano narazie realizowanie olbrzymich problemów, jak osuszanie błot pińskich, szeroko podjętej regulacji dróg wodnych, radykalne przeprowadzenie reformy agrarnej itp. W niektórych dziedzinach mimo to posunęliśmy się znacznie dalej, niż zagranica, a głównie w uzyskaniu zdobyczy socjalnych.

By móc zachować równowagę w pojęciu wprost architektonicznym przy budowie lepszej przyszłości narodu, trzeba rozpocząć pracę od fundamentów i dokonać, jak gdyby dokładnych obliczeń statystycznych. Teoretyczne rozważania mogą takiej pracy dużą oddać przysługę, wobec czego winny znaleźć się środki na stworzenie specjalnej literatury, traktującej o tem zagadnieniu, gdyż jeden konkurs lub rozpisanie doraznej ankiety o produkcji nie rozwiązuje zadania. Całość programu winna składać się z poszczególnych programów wszystkich dziedzin życia gospodarczego. Gigantycznej tej roboty bodajże ktokolwiek w Polsce mógłby się podjąć bo znaczy ona tyle, co wykreślenie wytycznych dla obecnego i przyszłych pokoleń. Trzeba stworzyć propagowany już przez związki synarchiczne (przyjaciel nauki i wiedzy) instytut celowości gospodarczej i uruchomić jaknajwcześniej naczelną izbę gospodarczą, przewidzianą w § 61 naszej konstytucji. Wszystkie inne stanowiły dotąd zaledwie próby, które nie zupełnie wiodły do celu, a często narażały na straty, jeśli wspomnę tylko przeliczne eksperymenty, poczynając od polityki walutowej, podatkowej, celnej, a skończąc na regulacji taryf komunikacyjnych i ciężarach socjalnych.

Zdaje się niezaprzeczoną prawdą, że do pracy nad programem gospodarczym polskim winniśmy zabrać się jak najwcześniej i to wysiłkiem zbiorowym. Podłożem do takiej zbiorowej kollaboracji najwładźniejszą będzie Powstanie Wystawa Krajowa w r. 1929. Pozwoli ona nam gremjalnie zilustrować stan poszczególnych dziedzin życia kulturalnego i społeczno-gospodarczego, a temsamem zbliży nas znacznie do pożądanego celu. Spotkamy się bowiem na niej dla stwierdzenia wszystkich czynników twórczych w Polsce, tych, które dzięki pewnym postępom zasługują na opiekę rządową i tych, które samoistnie torują sobie drogi rozwoju. Wykażą się może niemniej braki lub zdobycze iluzoryczne, które należy w jaknajszyszym tempie usunąć. Słowem, w miejsce teoretycznych twier-

zeń znajdziemy naoczne dowody, cyfry, wykresy i eksponaty. Ujawnimy skuteczność naukowej organizacji pracy, psychotechnicznego podziału sił, jaki jest a jaki być powinien. Wszystko razem umożliwi nam dojście do przybliżonej ścisłości rozważań programowych. Zetkną się na Wystawie ludzie nauki z pionierami pracy umysłowej, fizycznej i mechanicznej, by wysunąć należyte wnioski na przyszłość. Na tem polegać będzie doniosłe znaczenie PWK dla rozwoju gospodarstwa narodowego. Skoro zagadnienie konstrukcji programu popchniemy ku realizacji, uświadomimy sobie znaczenie PWK, jako czynnika zmierzającego do równowagi, nie tylko na własnym rynku pracy, ale i czynnika ważkiego w regulacji stosunków gospodarczych europejskich i międzynarodowych.

Biedna Polska podarowała 33 milionów obcym.

Cyfry, które w niniejszym artykule podamy, będą wymownym dowodem naszej lekkomyślności w popieraniu obcych towarów. Często się słyszy zdanie, że produkcja krajowa stoi jakościowo na niższym poziomie, że górują zawsze towary zagraniczne. Zgodzić się można, że pewien dział produkcji leży u nas odłogiem, że nie wyrabiamy pewnych towarów i z natury rzeczy zmuszeni jesteśmy zaopatrywać się w nie zagranicą. Ale czemuże wytłumaczyć fakt, jak nie naszą najdalej idącą lekkomyślnością, jeśli mając w kraju towar, który, jako wysoko wartościowy eksportujemy nawet zagranicę, mając towar krajowy, nagrodzony medalami na wystawach zagranicznych i krajowych, towar, który nawet zagranicą z powodzeniem konkuruje z wyrobami tamtejszymi — zakupujemy i sprowadzamy tandetę obcokrajową ze szkodą dla bilansu handlowego, a więc ze szkodą naszych interesów gospodarczych, ze szkodą robotnika polskiego, ze szkodą własną. Cyfry, które podamy preraźliwie malują naszą bezmyślność i obojętność gospodarczą. — Według oficjalnych danych w roku ubiegłym przywieźliśmy obuwia gumowego i kaloszy na sumę 16.100.000 zł, obuwia skózanego za 14.000.000 zł, wreszcie obuwia płóciennego za 3.000.000 zł. Razem przeszło 33 miliony złotych podarowaliśmy Niemcom, Czechom

i innym państwom. A tymczasem mamy w kraju produkującą świetny towar gumowy, (kaloszy, obuwie sportowe) „Pepege”, której wyroby cieszą się zagranicą jak najlepszą opinią, mamy fabrykę „Pepege” i jej oddziały, które całkowicie mogą pokryć rynek krajowy, zatrudniają 7.000 — armię — pracowników.

Zastanówmy się, jakby to można było ożywić nasz przemysł, gdyby tę sumę 33 milionów zł wydana bezprodukcyjnie zużyć na uruchomienie fabryk krajowych, na dostarczenie kredytu długoterminowego. — Narzekamy na podatki, na ciężary, na różne świadczenia państwowe i samorządowe, na nędzę w kraju, na bezrobocie, na zastój, a zapominamy, że lekarstwo na te dolegliwości spoczywa tylko w naszych i wyłącznie naszych rękach.

Zastanówmy się głębiej nad tem i pamiętajmy, że każdy niepotrzebnie wydany grosz na towar zagraniczny, to cios w plecy państwa i grób gospodarczy dla kraju, obca niewola ekonomiczna, a następnie polityczna. — Tysiące bezrobotnych to wyrzut na naszym sumieniu, to skutek naszej lekkomyślności. — Obowiązkiem naszym zatem jest nie tylko nie popierać obcych wyrobów, ale nie mniej uświadamiać tych, którzy z gubnych skutków lekkomyślności swej nie są świadomi.

Ważne dla rolników.

Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu podaje do wiadomości zainteresowanych, że na bieżący sezon wiosenny ustaliła następujące do-

datki do cen za uznanie zboża jare i sadzonki ziemniaków:

A. Do uznanych zbóż jarych na rok 1929.

	Oryginalne	I odsiew	II odsiew	III odsiew
Pszenvica jara		35%	25%	—
Jęczmień jary	według cennika hodowcy	35%	25%	—
Owies		35%	25%	—
Groch		40%	30%	20%

B. Do uznanych sadzonek ziemniaków na rok 1929

	Oryginalne	Selekcyjne	I odsiew orygin.	I odsiew selekc.	II odsiew orygin.	III odsiew i dalsze odsiewy
Ziemniaki krajowe	według cennika hodowcy	120%	100%	80%	60%	40%
Ziemniaki zagraniczne						

Za odmiany wczesne, o żółtym miąższu i odporne na raka ziemniaczanego, boże być pobierany dodatek o 10 proc. wyższy.

Za podstawę obliczenia służy najwyższe notowania giełdy poznańskiej w dniu transakcji, przyczem przy jęczmieniu dodatek kwalifikacyjny dolicza się do cen za browarniany. Jednocześnie Pomorska Izba Rolnicza za-

wiadamia, że w nr. 4 i 5 „Kłosów” z bieżącego roku ukazała się lista majątków, które posiadają uznane przez P. I. R. zboża jare i sadzonki ziemniaków na sprzedaż.

O wszelkie w tej sprawie informacje należy się zwracać do Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu, ul. Sienkiewicza nr. 40.

Jak tworzyć dobrobyt krajowy?

Uzdrowienie naszego bilansu handlowego, to jest doprowadzenie naszej polityki gospodarczej do stanu przewagi wywozu towarów nad przywozem, jest obecnie najpilniejszą potrzebą społeczną. — Dobrobyt obywateli i państwa uwarunkowany jest naszą samowystarczalnością gospodarczą. — Polska jest krajem, który pod względem dóbr materialnych reprezentuje takie ich bogactwo i różnorodność, że aż dziwi bierze, iż istnieć u nas może zagadnienie bierności bilansu handlowego. — „Poświęceniem, cierpieniem polskich patriotów — mówił w jednym ze swych przemówień doradca finansowy Dewey — odbudowano państwo polskie. — Dziś Polska znajduje się na po-

czątku drogi, po której dojdzie do potęgi i dobrobytu. Akcja, która dąży do samowystarczalności gospodarczej, na poparcie zasługuje”.

Taką opinię o potrzebie popierania wytwórczości krajowej wygłasza syn wielkiej Ojczyzny Amerykańskiej, która pracą i przestawianiem na swoim stała się bankierem całego globu. I pomimo dojścia do tak kolosalnych rezultatów gospodarczych, Ameryka nie przestaje wyznawać w słowie i czynie tej podstawowej cnoty ekonomicznej. My natomiast nie mamy w sobie patriotyzmu gospodarczego, a zamiast tego ślepy, niewolniczy, głupi i szkodliwy zachwyt dla wszystkiego co obce. — My, Po-

lacy, naród ubogi, bardziej niż jakikolwiek inny powinniśmy się zdobyć w codziennym życiu na wyznawanie tej zasady, która się stała kanonem obywatelskim przeciętnego Amerykanina, Anglika, Niemca, Francuza, Czecha i t. d. A ten zachwyt nad cudzoziemczyzną i owczy pęd do nabywania obcych towarów, oto do jakich nas doprowadził rezultatów:

W roku 1928 za osiem miesięcy przywieźliśmy samych tylko towarów włókienniczych z Niemiec, Francji, Czechosłowacji, Anglii, Austrii za 144 milionów złotych. A przecież Polska posiada rodzimy przemysł włókienniczy tak wysoko postawiony i przytem tak rozbudowany, że nie tylko może pokryć zapotrzebowanie rynku krajowego, ponadto duży procent tych wyrobów jest zdolna wywozić. Nie my więc powinniśmy sprowadzać z Czechosłowacji, Niemiec te towary, ktorými Łódź przed wojną zalewała rynki zagraniczne, wytrzymując konkurencję z najlepszymi wyrobami angielskimi.

Cóż jednak mówić o materiałach i wyrobach włókienniczych, kiedy sprowadzamy z zagranicy przedmioty tak zbędne jak owoce i warzywa za sumę 40 milionów złotych, a wszelakiego rodzaju mydeł i pachnidel za przeszło 14 milionów złotych.

Jedwabi za 45 milionów złotych.

Możnaby mnożyć smutne przykłady naszej bezmyślności, która w dzisiejszych ciężkich czasach jest wprost występkiem społecznym i zbrodnią, z państwowego i narodowego punktu widzenia.

Powinniśmy otrząsnąć się ze szkodliwej psychozy popierania towaru zagranicznego i pamiętać o tem, że każde w Polsce zrobione ubranie, bielizna, każdy kawałek kupionego mydła wyrobu swojskiego, każda maszyna polska i t. p. to praca polskiego robotnika!

Kupowanie krajowych wyrobów, to tworzenie dobrobytu polskiego.

W sprawie przywozu towarów z Niemiec.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy komunikuje, iż wyznaczone zostały kontyngenty przywozowe z Niemiec na następujące artykuły:

poz. tar. celn. 61 p. 1 c. d. kopyta drewniane.	
76 p. 7a. wyroby porcelanowe dla celów labor,	
77 z p. 2b. rurki szklane.	
77 z p. 2c. przyrządy chemiczne, również ampułki i t. p. wyroby z rurek szklanych oprócz balonów do żarówerek.	
157 p. 1 igły trykotażowe i pończosznice.	
149 p. 7 d. e. części zegarkowe.	
153 p. 1a. III. części zegarowe.	
171 p. 4 części mechanizmów zegarowych.	
171 p. 4 zegary wieżowe.	
171 p. 1 b. mechanizmy zegarowe do zegarów za wyjątkiem zegarków.	
171 p. 1 zegary za wyjątkiem zegarków.	
171 p. 5 tarcze do zegarów ściennych również posrebrzane, polacane, lub oksydowane, soczewki do wahadeł do zegarów ściennych, łuski do wag do zegarów ściennych.	
173 p. 8 Uwaga: samochody osobowe, o ile stosuje się do p. 8.	
173 p. 3 welocypedy.	
215 p. 6d. główki do łalek.	

Importerzy, reflektujący na uzyskanie zezwoleń przywozu poszczególnych artykułów, zechcą złożyć odpowiednie podanie na przepisanych formularzach za pośrednictwem tutejszej Izby z dołączeniem uwierzytelnionych odpisów świadectw przemysłowych na rok 1929. Nadmieniamy, że podanie winno być odsteplowane znacznikiem we wysokości 3 złotych, załączniki zaś po 50 groszy.

Walne zebranie „Białych Orłąt” na Szwedewie.

Walne zebranie „Białych Orłąt” szwedewskich, odbyte w Domu Katolickim przy ul. Dąbrowskiego dało pogląd na całoroczną działalność tego towarzystwa, które rozwija się coraz lepiej i na jego intensywną pracę. Zebranie zgalił prezes p. Płotnicki, witając przybyłych gości i członków. poczem zaprosił na przewodniczącego zebrania zasłużonego na gruncie szwedewskim ks. Stupnińskiego, patrona towarzystwa. Po odczytaniu protokołu z ostatniego zebrania przez sekretarza p. Puziaka, przystąpiono do sprawozdań poszczególnych kółek. Z kółka różańcowego zdawał sprawozdanie p. Cyłka, z kółka śpiewu, które należy obecnie do chóru M. B. N. P. p. Wysocki, z kółka gimnastycznego p. Zieliński, z kółka oświatowego ks. patron Stupniński. Ze sprawozdania skarbnika p. Rychwalskiego dowiedzieliśmy się, że w kasie znajduje się 998 zł 83 gr gotówki.

Obszerne sprawozdanie z całorocznej działalności towarzystwa wygłosił prezes, świadcząc o rzetelnej i ochoczej pracy młodzieży.

Po udzieleniu absolutorjum staremu zarządowi, przystąpiono do wyboru nowego w myśl życzeń ks. patrona, aby rokrocznie wybierać do zarządu inne osoby, celem organizacyjnego wyrabiania się młodzieży. Wybrani zostali pp.: Dolata — prezesem, Wierzbicki L. — sekretarzem, Balbusa — skarbnikiem. Na ławników wybrano pp. Karwata i Olejnika. Na przewodniczącego kółka różańcowego powołano ponownie p. Cyłkę.

Po złożeniu życzeń nowo wybranemu zarządowi, odśpiewano wspólnie pieśń „Hej do apelu” i hasłem „Gotów” zakończono zebranie.

O pomoc dla bezrobotnych.

Naczelna Dyrekcja Funduszu Bezrobocia zwróciła się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z wnioskiem o rozszerzenie okresu wypłaty zasiłków dla bezrobotnych z 13 na 17 tygodni. Wniosek ten uzasadniają nad wyraz trudne warunki, w jakich się bezrobotni znaleźli skutkiem długotrwałego, ciężkiego mrozu. Wypłata zasiłków dla tych, którzy korzystali z zasiłków w ciągu 13 tygodni, przez dalsze 4 tygodnie rozpocznie się po ogłoszeniu odnoś-

nego rozporządzenia ministerjalnego w „Monitorze Polskim”.

W piątek odbyło się w Bydgoszczy zebranie bezrobotnych. Po dyskusji, zawierającej dużo momentów, pełnych demagogii „towarzyszy” z pod znaku niezależnego socjalizmu, wybrano komitet, na którego czele stał p. Wnuk, głośny krzykacz socjalistyczny, który udaje wielkiego obrońcę proletariatu, ale jako pracodawca nie różni się wcale od wyzyskiwaczy.

Oszust, jako inżynier niemiecki.

Nie raz to się już zdarzyło, że jakieś indywiduum z pod ciemnej gwiazdy, przybyło do nas za niemieckim czasowym paszportem i legitymując się fałszywymi świadectwami uzdolnienia, dokonało całego szeregu oszustw, ulatniając się następnie, gdzie pieprz rośnie. Taki sam „macher”, niejaki Richard Krause, przybył za czasowym paszportem z Niemiec, i legitymując się dowodami ukończonego inżyniera, poszukiwał posady dyrektora fabryki. Otrzymał on posadę kierownika fabryki w firmie „Herkuless” w Gnieźnie. Po krótkim jednak czasie właściciel firmy zauważył, że Krause nie ma zielonego pojęcia o pracach inżynierskich i niedowładnie wyraził mu swe niezadowolenie. Krause widząc, że dłużej trudno mu będzie tumanic firmę i utrzymać się na posadzie, postanowił przyspieszyć swe oszukańcze zamierzenia. Sprzedał więc drogą lokomobilę, należącą do firmy, przywłaszczając sobie pieniądze za nią, powystawiał moc weksli na sumę kilkunastu tysięcy złotych, oraz dokonał całego szeregu innych oszustw na tle sprzedaży ewej nieistniejącej fabryki i zbiegł w niewia-

domym kierunku najprawdopodobniej do Niemiec.

Ostrożnie więc z przyjmowaniem ukwalifikowanych inżynierów i innych, przybywających za czasowym paszportem z Niemiec.

PROGRAMY RADIOFONICZNE. NIEDZIELA, 17 LUTEGO.

Poznań (336). Godz. 10,15—11,45: Transmisja nabożeństwa z katedry poznańskiej. 12,10—12,15: Sygnał czasu. 12,15—12,35: Odczyt „Stosunki w świecie przemysłu cukrowniczego — plantacje buraczane”. 12,35—12,55: Odczyt rol. 12,55—13,15: Odczyt dla gospodyń wiejskich. 15,00—16,00: Nabożeństwo pasyjne (transmisja z Poznania. 16,00—17,15: Koncert symf. z Filh. Warsz. 17,15—18,35: Uroczysta akademja ku uczczeniu 50-lecia kapłaństwa Ojca św. Piusa XI. Transmisja z Warszawy. 18,35—19,00: Recital pieśni p. K. Koczyńskiego. 19,00—19,20: Biuletyn Stow. Młodz. Pol. 19,20—19,45: Odczyt. 19,45—20,05: „Silva rerum”. 20,05—20,30: Nadprogram. 20,30—21,00: Koncert wieczorny. 21,00—21,15: Kwadrans literacki. 21,15—22,00:

Koncert. 22,00—22,20: Sygnał czasu. 22,20—22,40: Lekcja tańców. 22,40—24,00: Muz. tan. Warszawa (1385,7). Godz. 10,15—11,45: Transmisja nabożeństwa z Wilna. 11,56—12,10: Sygnał czasu itd. 12,10—14,00: Poranek symfon. 14,00—15,00: Odczyty różnicze. 15,00: Komunikat met. 15,15—17,15: Koncert symfoniczny 17,15: Uroczysta akademja ku uczczeniu 50-lecia kapłaństwa Ojca św. 18,35—19,60: Bezcenna antena. 19,00—19,20: Rozmaitości. 19,20—19,45: Odczyt „Kair europejski a Kair arabski”. 19,45—19,55: Nadprogram i komunikaty. 19,56—20,00: Sygnał czasu. 20,00—20,25: Rozrywki umysłowe. 20,30: Koncert wieczorny. 21,00—21,15: Kwadrans literacki. 21,15—22,00: Koncert. 22,00—22,30: Komunikaty: lotn.-met., PAT., policyjny, sportowy i nadprogram. 22,30—23,30: Muzyka taneczna.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Sekcja sportów zimowych B. T. W. Dziś o godz. 7 wiecz. stawia się wszyscy członkowie czynni na ślizgawce w ogrodzie p. Kocerki, na trening. W niedzielę mecz hokejowy z reprezentacją szkół. Członkowie wyznaczeni do funkcji w ubiegłej niedzielę, stawia się obowiązkowo jutro o godz. 13,30 na boisku.

Walne zebranie filii krawców Z. Z. P. odbędzie się dn. 18 bm. wiecz. o 8 w lokalu p. Mellera, Plac Piastowski 2, na którym to będzie zdawane sprawozdanie z orzeczenia odbytego Wydziału Rozjemczego.

Zebranie filii piekarzy Z. Z. P. odbędzie się w niedzielę 17 bm. w lokalu p. Jaśniewskiej, ul. Poznańska, na które prosi się wszystkich członków i sympatyków o 5 pp.

K. S. „Brd”. Zebranie mies. dziś w sobotę o 7,30 w kantine kolej.

W niedzielę, 17 bm. odbędzie się zjazd delegatów Tow. Powstańców i Woj. obwodu bydgoskiego, w lokalu „Ognisko” przy ul. Jagiellońskiej, o godz. 13, na które przybyć winni wszyscy wyznaczeni delegaci poszczególnych towarzystw.

S. M. P. „Wiesna”. W niedzielę po Gorkich Żalach zebranie plenarne. W poniedziałek o 7-ej wiecz. zebranie urozm. obu oddziałów. Uprasza się drużyny o przybycie.

Związek Pracowników Kupieckich. W środę dnia 20 bm. w hotelu Leninga o 8-ej zebranie plenarne. Wykład asesora urzędu opłat stempelowych p. Sobolewskiego.

S. M. P. „Przedświt”. Zebranie plenarne w niedzielę 17 bm. o godz. 17,30, w domu katolickim przy Farze.

Tow. Uczni Drogerijnych. Nadzwyczajne walne zebranie we wtorek 19 bm. w salce „Esplanady” ul. Gdańska, o 8-ej. Okręg Stowarzyszeń Młodzieży Męskiej. Zjazd zarządów w niedzielę 17 bm. o 10-ej w Domu Katolickim przy Farze. Członkowie bydgoskich stowarzyszeń powinni się stawić wszyscy o 9-ej na mszę św. u Fary. Patrz ogłoszenie w numerze piątkowym.

K. S. „Polonia”, oddział piłki nożnej. Zbiórka 18 bm. o 7,30 w Resursie Kup. Tow. Pom. Cukierniczych. Walne zebranie 19 bm. u p. Ganasińskiego, ul. Jezuicka 9.

K. S. „Astoria”. W niedzielę 17 hm. kulig do Rynkowa. Zbiórka o 9,30 przed poł. przy torze kol. ul. Gdańska.

Tow. Kulturalno-ośw. kobiet. Zebranie w niedzielę 17 bm. o 4 po poł. u p. Mellera.

Tow. Ośw.-Rel. pod opieką św. Ignacego. Zebranie w niedzielę 17 hm. o 2-ej po poł. u Kleinerta.

Zebranie Tow. Rzemieślników Pol. Kat. w niedzielę 17 bm. o 1-ej po poł. w salce przy kościele św. Trójcy.

Sokół XII. konny. Wzywa się drużynę ćwiczącą do stawienia się w niedzielę 17 bm. o godz. 8,45 przed koszarami 16 p. ul. Wlkp.

Polskie Zjednoczenie drobnych kupców zwołuje nadzwycz. zebranie w niedzielę, 17 bm. o 4,30 po poł. u Mellera.

Baczność, Czyżkówko! Zebranie Kat. Tow. Rob. Polskich 17 bm. o 11,30 po sumie, w salce obok kaplicy.

Bank Polski płacił w dniu 16 lutego za:

dolary amerykańskie	8,85—8,84
funty szterlingów	43,12
franki szwajcarskie	170,85
franki francuskie	204,70
marki niemieckie	210,77
guldeny gdańskie	172,36
szylingi austriackie	124,74
liry włoskie	46,49
korony czeskie	26,28

Notowania Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu.

POZNAŃ, dnia 15. 2. 1929 roku. płacono za 100 kg. w zł.

Żyto nowe	33,20—33,25
Pszonca nowa	43,25—43,60
Jęczmień przemysłowy	32,25—32,25
Jęczmień browarowy	34,00—36,00
Owies	30,25—31,25
Maka żytnia 70 proc.	00,00—46,25
Maka pszenna 65proc.	58,50—62,50
Maka żytnia 65 proc.	00,00—00,00
Otreby żytnie	24,75—25,75
Otreby pszenne	24,75—25,75
Rzepak	00,00—00,00
Groch polny	44,00—47,00
Groch Viktorja	62,00—67,00
Groch Polgera	53,00—58,00

Giełda warszawska

dnia 15 lutego

Papiery Państwowe i obligacje

4-proc. poz. inwest.	000,00	109,00	109,25
5-proc. poz. premj. dol.	000,00	104,75	105,25
5-proc. poz. kon.	000,00	000,00	067,00
10-proc. poz. kol.	000,00	000,00	102,50
5-proc. poz. kol. konw.	000,00	000,00	059,00

Akcje w złotych:

Bank Polski	172,00—173,50
Bank Zw. Sp. Zarob.	85,00—00,00
Spies	000,00—250,00
Sila i Światło	133,00—134,00
W. T. F. Cukru	00,00—41,00
W. T. Węgla	000,00—090,00
Lilpop	36,50—37,00
Ostrowieckie Zakłady	105,00—104,00
Starachowice	33,25—34,25

+

W dniu 15-go lutego o godzinie 9-tej zasnęła po krótkich cierpieniach opatrzona Sakramentami św. nasza najdroższa i nigdy niezapomniana matka, siostra, teściowa, ciocia i babcia

ś. p. z Chudzińskich

Franciszka Radomska

w 75 roku życia, o czem donosi w ciężkim smutku pogrążona

Rodzina.
Bydgoszcz, Mogilno, Izdby, Kustrin, Eberswalde, dnia 15 lutego 1929 r.

Pogrzeb odbędzie się dnia 18-go b. m. o godzinie 3-ciej po południu z domu żałoby ulica Zygmunta Augusta nr. 10 na nowy cmentarz. (3922)

Obowiązujące z dniem 1 marca r. b.

Książeczki obrachunkowe

zatwierdzone przez pana Okręgowego Inspektora Pracy w Poznaniu wydane zostaną nakładem naszym a ukazażą się w najbliższych dniach. Poprzednio już zamówione książeczki wysłane będą Szan. Interessentom natychmiast po ukazaniu się. Dalej polecamy:

Księgi wypłat obowiązujące także z dniem 1 marca oraz **Księgi kar, Imienne spisy robotników** **Książki do uwag Inspektora pracy, Spisy młodocianych** itd. O wczesne zlecenia uprzejmie prosimy. (3971)

Drukarnia dla Handlu i Przemysłu
Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13

Kaloszki śniegowce

i wszelkie artykuły gumowe przyjmuje się do zelowania i reperacji

E. GUHL i Ska
Długa 45, tel. 1934. (2825)

Ubikacja
9x4 m. z światłem i siłą, w centrum miasta. „Pogoń”, Dworcowa nr. 80. F2078

*Koniaki · Rummy · Araki
Whisky · Wódki · Likierzy*

Winkelhausen

od lat 83 wypróbowane
nie ustępują wyrobom zagranicznym

STAROGARD-POMORZE — ZAŁ. 1846

Przedstawiciel: **Ludwik Szeliga,**
BYDGOSZCZ, ul. Śniadeckich 6.

Czytajcie „Dziennik Bydgoski”!

Pokoik dla pana zaraz do wynajęcia. Śniadeckich 52 a, III ptr. (F2071)

Złote medale **Znawcy kupują**

na każdej wystawie.

Zastępstwa:
Warszawa - Katowice
Poznań - Gdańsk - Lwów

Pianina Jähne & Co

Centrala Pianin
Bydgoszcz
ulica Poinarska 10
Tel. 22-25

(3980)

Osiedliłem się jako
adwokat
 w Bydgoszczy
 ulica Mostowa nr. 2 - telefon nr. 1645
 Przejąłem kancelarię adwokata Zagrodzkiego.
Michał Śmigielski
 adwokat (3897)

Osiedliłem się jako
adwokat
 w Kcyni, pow. Szubin
 Rynek 26 - telefon nr. 42
 Przejąłem kancelarię adwokata Śmigielskiego.
Edmund S. Zagrodzki
 adwokat (3896)

Licytacja drzewa
 We wtorek, dnia 19 lutego b. r., o godz. 9.30 rano odbędzie się licytacja drzewa opałowego, użytkowego i diągów. Sprzedaż drzewa odbędzie się w leśniczówce Rudnik w drodze publicznego przetargu za natychmiastową gotówkę.
 Magistrat — Zarząd Leśnictwa Grudziądz.
 (—) E. Baranowski.
 3553)

Z całego zapasu sypialni sprzedamy po niższej cenie inwenturowej według własnego dowolnego wyboru
12-dwanaście - kompletów
 Wyjątkowa okazja do dnia 28 lutego 1929 r. włącznie. Pozatem wielki wybór jadalni, gabinetów, garniturów klubowych itp.
„Strug” Sp. Akc., Grudziądz
 tel. 159 ul. Ks. Budkiewicza 2-4 tel. 159

Pożyczki
 specjalnie na spłatę hipotek wierzycieli zagranicznych udzielamy na dogodnych warunkach. Zgłoszenia z podaniem miejscowości, nr. księgi gruntowej oraz wysokości długu, który ma być spłacony, prosimy nadesłać pod „Pożyczka na hipotekę” do Biura ogłoszeń „PAR”, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 11. (2914)

Kilka starszych koni roboczych
 mamy tanio na sprzedaż. (F-2011)
Preuss & Wolff, Dworcowa 47, Handel koni

Pierze
 darte mieszane f. 2,70 zł
 darte gęste . f. 5,80 zł
 poskubane . f. 6,50 zł
 koldry watawane 18,50 zł
 inletry, Materiały bielizniane.
H. Małkowski,
 Wełniany Rynek nr. 14.

Toruń 2618
„WYGOŁA”
 ul. Kopernika nr. 20.
Na raty
ubioory męskie
 damskie i dziecięce, trkotażę, obuwie i śniegowce na dogodnych warunkach.

Piegi
 plamy, wyrzuty usuwa krem **Beneggina** znany i wypróbowany środek do odświeżania i wydelikacenia cery. **Beneggina** mydło przemyślane, jako konieczny dodatek do kremu teje nazwy usuwa piegi i plamy na twarzy i na ciele. Cena kremu 2. zł, mydło 1,50 zł (10885)
Mag. Jan Stenzel, aptek
 Główny skład i wytwórnia **Apteka pod łabędziem** Grudziądz, Rynek 20.

Laboranta
 który zna fabrykację drażetek poszukuje 3769
Ludwik König
 fabryka cukierków Toruń-Mokre.

Uwaga! Baczności!
Szczęśliwych losów
 do V klasy 18 Loterii Państwowej mam jeszcze kilka do oddania. Ciągnięcie odbędzie się od 6 marca do 16 kwietnia b. r. codziennie. Cena 1/4 losu tylko 50 — zł, całego losu 200. — zł. Wyсылka za zaliczką. (3888)
Stanisław Jankowski, Bydgoszcz
 Długa 1 P. K. O. 209580 Tel. 14-34

Wszeikie gatunki
sera, wędliny, marynaty, konserwy, świeże śledzie, kiszone ogórki
 dostarczam każdą ilość po najniższych cenach dzien.
August Latte Hurtownia sera
 Bydgoszcz ul. Sw. Trójcy 12e, Telefon 1108
 Prospekty gratis. (1219) Prospekty gratis.

Normalny rozwój dziecka
 jest zapewniony, gdy się je od urodzenia pielęgnuje (34200)
pudrem i mydłem BEBE SZOFMANA

Przyjdź osobiście
 albo nadeslij charakter pisma swój lub zainteresowanej osoby. Zakomunikuj imię, rok i miesiąc urodzenia, kawał, żonaty, wdowiec, ilość osób najbliższej rodziny, a otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad, zdolności i przeznaczenia. Odpowiedzi na szczerze zadane pytania jak również horoskop słynnego medium **Milite Ewigny** — bezinteresownie. — Leczą na pokrycie kosztów ogłoszeń, wydatków pocztowych i kancelaryjnych załęczyc zł 2. (można w znaczkach pocztowych). Osobiście przyjmuje 12-7. Protokół, odczyty, podziękowania nawiązytniejszych osób stolicy. **Warszawa, Psycho-Gratolog Szyller - Szkolnik, Redakcja „Swit”, Nowowiejska 32, m. 6.** (1561)

Żelazo, blachę, gwoździe,
osie i buksy do wozów
odkładnie, lemieszę
podkowy
śruby i nity (23397)
 poleca po przystępnych cenach
Fa. JULJ. MUSOLFF
 Tow. z ogr. poręką
 ul. Gdańska 6 BYDGOSZCZ Tel. 26 i 1650

RADJO
 Na raty! Na raty!
 Części składowe. — Nowości.
 Fachowe ładow. akumulatorów.
Inż. M. BRUKARZEWICZ
 Bydgoszcz, ul. Toruńska 181.
 Wykonuje także inst. elektr. dla siły, światła, telefonów, sygnalizacji, gromochronów itp. (1789)

Wielka hurtownia blawatów w Gdańsku
 poszukuje dobrze wprowadzonego (3764)
podróżującego
 na Pomorze. Oferty z fotografią, referencjami i warunkami proszę przesałać pod „L. 200” do adm. Dz. Bydg.

Kwalifikowane
STEPNIARKI
 poszukuje natychmiast
Albert Behring T. z o. o., fabryka obuwia
 3786) Bydgoszcz, Św. Trójcy 22.

Poszukuję od 1 marca b. r.
buchaltera - bilansisty - korespondenta
 siły pierwszorzędnej, samodzielnej, która będzie mogła zastąpić właściciela, obeznana w handlu kolonialnym, władająca językami polskim i niemieckim w słowie i piśmie. Szczegółowe oferty z życiorysem, fotografią, odpisami świadectw i podaniem wynagrodzenia należy skierować:
Wł. Nowakowski, Hurtownia kolonialna, Grudziądz
 ulica Toruńska 38. (375)

DOM HANDLOWY
A. GEPNER METALE
 WARSZAWA, GRZYBOWSKA 27
 Cyna, antymon, cynk, blacha cynkowa, oraz blacha pocynk, miedź, blacha miedziana, aluminium, blacha aluminiowa, blacha biała, (pocynkowana), blacha cienka czarna angielska, ołów, blacha ołowiana, blacha mosiężna, rury, prety, druty miedziane, mosiężne, aluminiowe, ołowiane. Rury żelazne, obciążane mosiądzem.
Zakup i sprzedaż starych metali oraz zamiana na nowe.
Telefony: 90-22, 55-25.
 2816)

Zażądajcie prospekty
największej fabryki pianin w Polsce
B. Sommerfeld
 w Bydgoszczy, ul. Śniadeckich nr. 56

 Produkcja roczna 1500 pianin.
 Tylko pierwszorzędne referencje.
Dogodne warunki spłaty. Długoletnia gwarancja.
 Rzetelna fachowa obsługa. (3690)

Ośó jedno ze świadectw odbiorców, dotyczące
ARBOSALUS-KARBOLINEUM
 środka do zwalczania szkodników na drzewach owoc. w okresie zimowym:
 Do Oddziału Fabrykacyjnego środków do tepienia szkodników Drogerji „Universum” w Poznaniu, ul. Franciszka Ratajczaka 88.
 W zimie roku 1928/27 podjąłem się obszerniejszych doświadczeń z Pańskim Arbosalus-Karbolineum i donoszę WPaństwu, iż takowe wyspały bardzo dobrze. Drzewa owocowe, które powtórnie środkiem tym spryskiwałem, były prawie wolne od robactwa i miały bujne liście. — Jabłonie, które w ostatnim roku silnie nawiedzzone zostały przez gąsienice przedziemiaka, zostały 20% rozczynnem Arbosalus-Karbolineum zupełnie od plagi tej uwolnione. Takowe mają wygląd wymieniony i dużo wydały owoc. Pańskie Arbosalus-Karbolineum jest świetnym środkiem do zwalczania szkodników jak: Fusicladium, rak mszyca krwista oraz mączniak na agrestach. Wedle moich doświadczeń, spryskiwanie zimą Pańskim Arbosalus-Karbolineum można bardzo zalecić i przemennie osiągnięte rezultaty były bardzo zadowalające. (32188)
 Z poważaniem (—) **K. Paczkowski, architekt-ogrodnik, Poznań, ul. Mickiewicza 15.**

Cierpienia płuc, kaszel.
 Nawet w przestarzałych chorobach płucnych, suchotach, chrypcę, kluciu w boku, boleściach w piersiach, dżnasz ulgę i wyleczenie przez zastosowanie nazej skutecznej metody naturalnej. Gdzie wszystko inne zawiodło, natura pomoże.
Bezpłatnie
 wysyłamy każdemu cierpiącemu pouczającą broszurkę.
 Nie mów: „Nic mi to nie pomoże”, tylko przekonaj się wpierw. Nie można potępiac czego się nie zna albo obojętnie oczy zamykać na niewątpliwie osiągnięte wyniki. — Adresować:
„Feniks” D. B. Górzno (Pomorze)
 (Na odpowiedź znaczek dołączyć). (2871)

Do naszego Zarządu **potrzebujemy** zaraz lub później
rutynowanego sekretarza.
 Wymaga się wyższe wykształcenie handlowe, znajomość prawa i języków (niemiecki, francuski i możliwie angielski). Szczegółowe zgłoszenia tylko panów z dłuższą praktyką oraz odpowiadającym powyższym wymogom z życiorysem i odpisami świadectw uprasza
„UNIA” Zjednoczone Fabryki Maszyn
 dawn. A. Ventzki, Blumwe i Peters Sp. Akc. w Grudziądzu.
 Oferty pozostające do 14 dni bez odpowiedzi, nieuwzględnione. (3700)

Poważna firma samochodowa
 dobrze zaprowadzona w Polsce, **poszukuje** rejonowych
przedstawicieli
 na Bydgoszcz, Toruń, Grudziądz.
 Zgłoszenia do „Par”, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 11 pod nr. 7,82. (3861)

Tylko nieograniczone środki oraz ultra nowoczesne metody największej fabryki samochodów w Europie zezwoliły na produkcję rewelacyjnego samochodu:

CITROËN

9/45 K. M., sześciocylinnowy

Szybkość limuzyny przy pełnym obciążeniu 110 klm. godz. Absolutnie bezszumny. Tłoki aluminiowe w stalowym opancerzeniu. Pat. Ricardowska głowica z ukośnym rozładem wentyli. Cztery główne łożyska. Oliwienie pod ciśnieniem. Zapłon Bosch lub Delko-Remy. Pojemność akumulatora 80 amp. godz. Potrójne silne światło reflektorowe. Ramy podwozia o profilu 20 cm. z rurowymi poprzecznikami (trawerzy). Komplet. wyposażenie zegarów mierniczych. **Hamulce powietrzne systemu Westinghouse. Oferty i demonstracja na żądanie.**

AUSTRO-DAIMLER S.A., Oddział w Poznaniu
ul. Dąbrowskiego 7, telefon 7558 i 7665.

TATARSKI i Ska, Bydgoszcz, ul. Gdańska 152, tel. 1435.
Samochody osobowe i ciężarowe.

Postępowanie upadłościowe. Co do majątku firmy „Polon“ Fabryka Lamp Żarowych Spółka Akcyjna w Bydgoszczy wdraża się z dniem dzisiejszym tj. z dniem 24. 1. 1929 o godz. 14 postępowanie upadłościowe. Zarządca masy upadłościowej mianuje się adwokata Adama Michnika w Bydgoszczy ulica Mostowa 1. 9. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 20. 2. 1929 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzyteli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 26 lutego 1929 r. o godz. 11 przed poł., zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 26. 3. 1929 r. o godz. 11 przed poł. Wszystkim, którzy posiadają jakiegokolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do dnia 20 lutego 1929 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. **Sąd Grodzki w Bydgoszczy.** (3939)

W tutejszym rejestrze handlowym, Oddział A N. 235 wpisano przy firmie Helena Janiszewska, Nakło, że firma wygasła. Nakło, dnia 6 lutego 1929. **Sąd Grodzki.** (3990)

ZAKŁAD RADJOTECHNICZNY RADJOLAVOX

Bydgoszcz, ul. Królowej Jadwigi 9, tel. 2101
poleca
na długoterminowe spłaty najmodniejsze odbiorniki radiowe, głośniki, akumulatory oraz wszelkie części składowe. Fachowe ładowanie i dozorowanie akumulatorów.

Potrzebny zaraz lub później młodszy

podróżujący

na miasto Bydgoszcz, dobrze zaprowadzony w składach kolonjalnych, na stałą pensję i prowizję. Zgłoszenia tylko kandydatów uczelnych i pilnych z dołączeniem świadectw pod 1397 do Biura Ogłoszeń „IRO“, Bydgoszcz, Hermana Frankego 3. (3977)

Stenotypistka

poszukiwana. Wymaga się dokładnej znajomości języków polskiego i niemieckiego, szybkie pisanie na maszynie i stenografję, uzdolnienie do samodzielnej pracy, kilkuletnią praktykę w korespondencji. Wstąpienie według porozumienia. Zgłoszenia pod „S. G.“ do Dz. Bydg. (3932)

Wielkopolska fabryka konfekcji

poszukuje biegłego podróżującego

na teren Poznański i Pomorze z kaucją lub dobrymi referencjami. Oferty z odpisami świadectw skierować do admin. Dziennika Bydgosk. pod lit. „F. K. 150“ (3978)

RYSOWNIKA REKLAMOWEGO

na klisze i przezrocza, pracującego wedle wskázówek i własnej inicjatywy, bogatego w pomysły, **poszukuje się zaraz.**

Zgłoszenia z dołączeniem pracy próbnej i podaniem pretensji do
IRO INSTYTUT DLA REKLAM I OGŁOSZEŃ BYDGOSZCZ, UL. HERM. FRANKEGO 3 (3979)

Poszukujemy dzielnych i uczciwych (3915)

zastępców

na wysoką i punktualnie płatną prowizję na **duńskie wirówki do miska.** Niskie ceny! Na wypłaty! **J. Trzeciakowski & Syn** Poznań, Św. Marcin 74. Tel. 41-05. Generalni przedstaw. na Polskę.

Poszukuję zaraz lub później (3978)

uczni

z lepszym wychowaniem. Zgłosz. piśmienne z dołączeniem świadectwa szkolnego skierować do firmy **Józef Häusler** handel maki i paszy Bydgoszcz, Mostowa 9.

Przetarg.

Zarząd Kasy Chorych miasta Torunia ogłasza przetarg publiczny **na wykonanie robót stolarskich**

przy budowie gmachu Kasy Chorych. Formularze kosztorysowe oraz rysunki wykonawcze, wyłożono w kancelarii Kasy Chorych, przy ul. Łaziennej 24, I. p., dokąd też należy składać oferty w opieczętowanej kopercie do dnia 25 lutego rb. godz. 13. Do oferty należy załączyć kwit złożonego w Kasie naszej wadium w wysokości 3 proc. zakosztorysowanej kwoty. 3816
Zarząd zastrzega sobie prawo wolnego wyboru oferenta.
Zarząd Kasy Chorych miasta Torunia.
(-) Antczak, przewodniczący. (-) Gordon, dyrektor.

Siewniki Siewniki

Ventzki Dehne Zimmermann, Saxonia (do sztucznych nawozów) Pommerania Westfalia, Triumph

Wypielacze Włóki rolne

Pflanzenhilfe Dehne Exact Ventzki Harder Kuttruf

PŁUGI - BRONY - KULTYWATORY

stałe do dostawy ze składu

Bracia Ramme, Bydgoszcz

3455

P. T. Urzędnicy, Wojskowi, Nauczyciele!

Pragniecie posłać cenzus naukowy celem uzyskania posady lub stabilizacji lub awansu wpisze się zaraz do **Instytutu Naukowego**

„MATURA“

Kraków, Karmelicka 35 na kurs korespondencyjny, do matura gimn. lub semin. naucz. lub z 4 wzgl. 6 kl. gimn. Każdy z Panów wyuczy się szybko pod osobistym kierownictwem P. Profesora do potrzebnego egzaminu ku zupełnemu zadowoleniu, bez opuszczania stałego mieszkania lub zajęć zawodow. Żądajcie prospektów i próbnych lekcji na 8 dni po nadesłaniu 3 50 (podać klasę wzgl. język). Wpisującym się do 1-go marca br. niżka 20 proc. 3882

RESURSA KUPIECKA

Tel. 1916 Jagiellońska 25 Tel. 1916

Dziś w sobotę

pierwszy wieczór codziennych występów

Początek o godz. 8 wieczorem

Sala dobrze ogrzana. (3956)

Gnieźnińska Loteria Końska

Cena losu 1 zł, 11 losów 10 zł wyłącznie porta. 3984
Ciągnięcie 25-go kwietnia b. r.
Fa. Paweł Kasch, kolektura Gniezno, ul. Tumska 5, Telefon 200. P. K. O. Poznań 207907.

Pokój z kuchnią wolny. Korek, Bydgoszcz, Leszczyńskiego 93. 3965

Baczność!

Rest. Hotel „Rios“ Bydgoszcz, Długa 53 wydaje (3000) **smaczne obiady** z 3 dań 1,00 zł. Napoje dobrze pielęgnowane po cenach najniższych. **Kuchnia wyborowa. Codzienne koncerty.**

2 lub 3 pokoje z kuchnią poszukuje w Bydgoszczy emerytowany nauczyciel. Oferty Poznań pl. Wolności 13 p. Szyzka. 3973

Kawalerskie podziękowanie.

Dziękuję tej osobie za ogłoszenie w Dzienniku Bydgoskim z dnia 15 lutego dotyczące mej osoby. Zgłosiło się kandydatek z 20.000 tyle, że mogę moje długi całkowicie spłacić. O ile będzie tej osobie brak w posagu, mogę jej pożyczyc. **A. Grzella, Suponin** mistrz kołodziejski. 3992

Obwieszczenie.

Pierwszy tegoroczny wielki **jarmark kramny,** na bydło i konie w Tucholi odbędzie się **we wtorek, dnia 5. marca 1929** (3991) **Magistrat.**

Przetarg przymusowy.

W poniedziałek, dnia 18-go lutego 1929 r. o godz. 10-tej przed poł. sprzedawać się będzie przy ul. Promenada 23-25 najwięcej dającym za natchmiastową zapłatą następujące przedmioty: bibliotekę, 5 biurko, stół okrągły, 3 krzesła, kanapę, stojak, 2 fotele, maszynę do pisania z biurkiem, zegar regulator, 2 szafy do akt, maszynę do wyrabiania szcetek (automat). Powyższe przedmioty można obejrzeć godzinę przed licytacją. (3976) Bydgoszcz, dnia 16. lutego 1929 r. **Magistrat — Oddział Egzekucyjny.**

Nadleśnictwo Państwowe Solec

pocezia Solec, powiat bydgoski
sprzeda na licytacji w sobotę, dnia 23 b. m. o godzinie 10 rano w lokalu p. Griessbacha w Chrośnie **drewno użytkowe i opałowe** ze wszystkich leśnictw. Warunki sprzedaży ogłoszone będą przed licytacją. (3938) **Nadleśniczy Państwowy.**

Skóry surowe

kuny, tchórze, lisów, wydry, zajęcze, królicze i włosie końskie kupuje 32976 **Handel skór P. Voigt, Bydgoszcz Bernardyńska 10** Tel. 1441 i 1558.

20—30 tys. pożyczki, dajemy dobrą posadę, mieszkanie, pełną gwarancję i pełne beneficja. Zgł. listownie do filji Dz. Bydg. Dworcowa 2 pod „Dewey“. F2075

Maszynistka

biegła w korespondencji potrzebna zaraz. Zgłoszenia: Biuro Pośrednicze D. Kujawy, Gdynia, ulica Starowiejska 4. 3985

Inteligentnego mechanika lub ślusarza, uzdolnionego do objęcia kierownictwa powaznej fabryki, poszukuje, do natchmiastowego lub późniejszego wstąpienia. Uprasza o zgłoszenia pod „Inteligentny“ do Dz. Bydg. 3996

Instytut Higjenu i Piękności

M. Pełtrykowskiej

gimnastyka rytmiczna i plastyka

Bydgoszcz, ul. Gdańska 159 (przy Placu Wolności)

prowadzony wzorowo na sposób pierwszorzędných instytutów zagranicznych, francuskich i amerykańskich.

Wykonuje masaże upiększające i odtłuszczające. Farbowanie włosów. Przyciemnianie brwi na stałe. Modelowanie. Manicure. Usuwa defekty skóry: znamiona, wagnery, piegi i t. d. Wygląda zmarszczki i zapadłe policzki. (28255)

Stolarkę budowlaną

okna, drzwi, balustrady, podłogi i listwy podłogowe, masowe toczone artykuły drzewne, roboty tokarskie

i inne różnego rodzaju, polecają

Zakłady Przemysłu Drzewnego w Czersku
J. SZPRĘGA, Czersk (Pomorze)

Biuro: Kościuszki 6. Fabryka: Chojnicka 32. (3907)

ładnie ubrać można

w magazynie

F. Szulcowej

43 Gdańska 43

Ogłoszenie sprzedaży drzewa.

W czwartek, dnia 28 lutego br. odbędzie się publiczny przetarg drzew stojących na szosie państw. Kostrzyn—Toruń, najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą.

Blizsze warunki ogłoszone zostaną przed sprzedażą. — Drzewa znajdują się na pniu w odległości ca. 3 klm. od stacji kolejowej Kwieciszewo, Trzemeszno i Wydartowo.

Sprzedane będą: w Kwieciszewie w lokalu p. Złotowicza o godz. 14-tej

68 lip o objętości pnia 1-1,60

14 jesionów „ „ 0,90-1,70

4 brzostry „ „ 1,20-1,40

w Trzemesznie u p. Brzustowskiego o godz. 17

22 topole o objętości pnia 1,42-3,20.

Mogilno, dnia 9 lutego 1929 r. (3937)

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Wacław Stepiński, Starosta Powiatowy.

„RADJOFONJA”

Zakład Radjotechniczny TEOFIL SOŁSKI i Ska
Bydgoszcz, Dworcowa 13. Tel. 1080.

poleca doskonale (32975)

radioaparaty na długoterminowe spłaty

Fachowe ładowanie akumulatorów.

Trociny miał węglowy

kupi w większych ilościach i prosi o oferty

„Lukullus” fabryka czekolady i cukierków
Bydgoszcz, Poznańska 28. Telefon nr. 1670.

Najprzedniejsza marka

38539

Generalne zastępstwo i składnice na Bydgoszcz:

Józef Zapalski, Podwałe 19 - telefon 88

August Latte, Sw. Trójcy 12e - telefon 1108.

Pierze i Puch

w wielkim wyborze

Pierze darte
za 1/2 kg. 2,80, 4,50
5,25, 6,75, 8,50, 9,25
10,50, 12,75 zł.

Puch podług jakości, gotowe pierzyny, wafpy nieprzepuszczalne, wiązna parowa czyszczalnia pierza z zapędem elektr. uskutecznia czyszczenie pierza co wtorek i czwartek. (8291)

Karol Kurtz nast. Bydgoszcz
Poznańska 32, tel. 1210.

Krawcowa

szyje gustownie garderobę damską i dziecięcą po przystępnych cenach. Kujawska 96, parter lewo II drzwi. 25405

Okazyjna sprzedaż Automobile

Ford, mod. 28, karetka, 2 drzwiowy

Morris, mod. 28, karetka, 4 drzwiowy

De Dion Bouton, torp., 6 osobowy

Fiat, mod. 509, prawie nowy, karetka, 4 drzwiowy

Ford, ostatni model, otwarty

Dodge, ostatni model, karetka, 4 drzwiowy

Citroen, mało używany, karetka, 4 cyl., 4 drzwiowy

Citroen, torp., 4 cyl., model 26

Chevrolet, mało używany, karetka, 4 drzwiowy

Wszystkie samochody są w bardzo dobrym stanie, gotowe do jazdy.

Rudolf Jachmann - Automobile

Bydgoszcz, Mostowa 5. Telefon 2118.

N. S. U. Essex Hudson Brockway

(3945)

Obuwie i skóry

poleca najtaniej

Konieczny 31955

ul. Śniadeckich 46.

Nauki

księgowości, korespondencji i stenografji u dziela (F1840)

G. Vorreau

rewizor ksiąg

Bydgoszcz ul. Jagiellońska 14.

Korespondenta

poszukuje przedsiębiorstwo fabryczne w Bydgoszczy. Reflektant musi posiadać dłuższe gruntowne wyszkolenie w wszystkich pracach biurowych, biegle władać językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie, szybko stenografować i być uzdolnionym do samodzielnego dyktowania listów. Wstąpienie zaraz lub później. Zgłosz. pod „Korespondent” do Dz. Bydg. (3931)

Tanio i na raty

Ubrania męskie
Płaszcz damskie i męskie
Suknie, ubranka, płaszcz ki
Lucjan Szulc
Bydgoszcz Jana Kazimierza 2

25%
zredukowaliśmy z cen na płyty gumowe do reparacji kaloszy i śniegowców.

Pierwsza Polska Fabryka Wyrobów Gumowych „GLOBUS”

Łódź, ulica Piotrkowska 220. Telefon 7-96, 32-60.

Mrozy niebywale uniemożliwiły Szanownej Klienteli korzystania z niskich cen Białego Tygodnia. Toteż przedłużyliśmy Biały Tydzień do soboty, dnia 23 bm.

łącząc w nim

TYDZIEŃ RESZTEK

z których nagromadzone wielkie ilości pozostałe z Białego Tygodnia za bezcen dopóki zapas starczy sprzedajemy.

Prosimy w własnym interesie tej rzadkiej okazji niezaniechać, lecz wykorzystać.

3934

Dom Towarowy **BRACIA MATECCY** tylko Stary Rynek

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 60 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,00 zł., na dalszych stronach 85 gr. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych 100% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank M. Stadthagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.